

Színház

A MAGYAR SZÍNHÁZI TÁRSASÁG FOLYÓIRATA

DRÁMAMELLÉKLET 2002. AUGUSZTUS

GOSZTONYI JÁNOS

BŰVÖLET

Játék két részben

Joseph Conrad regénye nyomán

SZEREPLŐK:

AXEL, a Svéd

LENA

MR. DODD

ALBERT UKKEN

MARMALA

STÓGER, a fogadós

STÓGERNÉ

WANG

KONRAD, kapitány

MORRISON

Női zenekar, kínai pincér, vendégek, hang

Történik a Szigetvilágban, a kilencszázas évek elején

ELŐJÁTÉK

KONRAD Itt a Szigetvilágban mindenki tudta, ki a Svéd...

HANG Olyan utazóféle... nem?

KONRAD Inkább lődörgő... bár nem hangzik valami jól, mert az utazó, ugye, jön-megy, távozik valamerre... Ő viszont sosem ment el... a Szigetvilág, mint valami bűvös kör, fogva tartotta.

HANG Barátok voltak?

KONRAD Inkább azt mondanám: barátságosan rajta tartottam a szemem. Ez köztudomású volt. Sosem felejttem el, ahogy biliárdozás közben, dákóját krétázva, minden előzetes bevezetés nélkül felkiált: „Teljesen elbűvöltek ezek a szigetek!” Mert hát, kegyelmes uram, sokkal többfajta bűvölet van a földön s égen, mintsem köznapi varázslóink álmodni képesek.

HANG Konrad kapitány! Mi az igazság ön szerint a Morrison-

históriában?

KONRAD Látott már afféle megrögzött, reménytelen csavargót, amint egy naptól izzó úton, két letartóztatás közt, bandukol? Amikor a Svéd belebotlott, Morrison ilyen csavargóra emlékeztetett.

AXEL *(megjelenik)* Micsoda kellemes meglepetés! Nem volna kedve egyet inni velem? Itt, a tűző napon nem lehet beszélgetni.

MORRISON Jó, köszönöm, megihatunk egy korty valamit.

AXEL Mit keres ebben a döglött fészekben, Morrison? Szörnyen néz ki. Attól kell tartanom, a malária kerülgeti.

MORRISON Az csak betegség. Abból ki lehet gyógyulni. De engem meggyilkolnak. Évek óta fáj a foguk a hajómra. Persze eszem ágában sincs eladni, mert nemcsak belőle élek, de ez a hajó az életem is. Így hát a vámmhatóság kieszelte, hogy nem túl jelentős tartozásomért megbírságot, s ha egy héten belül nem fizetek, hát elárverezi a hajómat.

AXEL A kedves Sissie-t?

MORRISON Őt. Maga már jó ideje látja, hogyan élünk erre felé.

Most majd annak is tanúja lesz, hogyan végezzük.

Istnak valamit egy pultnál

Miért éppen magának mondom el mindezt? Hisz alig ismerem. De ha már ennyit elmondtam, hallja a többit is: én ma reggel a kabinomban térdre rogytam, és imádkoztam.

AXEL Nocsak! Maga hívó?

MORRISON Hát istentagadó biztosan nem vagyok. Úgy imádkoztam, mint egy kisgyerek. Úgy tartom, Isten egy férfitől önállóságot vár el, nem azt, hogy örökké apró-cseprő gondoljaival zaklassa. Mert az pimaszság. De ma reggel mégis térdre hullva zaklattam Istent. Csakhogy ez a hely az ő háta mögött van.

AXEL Mennyi az a tartozás?

Morrison papíron megmutatja

És nincs ennyije? Ez esetben örömmre szolgálna, ha megengedné, hogy a rendelkezésére álljak. Kölcsönadhatom magának ezt az összeget.

MORRISON Tréfál velem?

AXEL Már milyen értelemben, ha szabad kérdezni?

MORRISON Bocsásson meg. Magát az Isten küldte, válaszul az imádságomra. A kétségbeesés azonban megzavart... egy pillanatra az merült fel bennem, hátha az ördög küldte.

AXEL A természetfelettlivel semmi kapcsolatom. Épp erre jártam.

MORRISON Én ezt jobban tudom. Lehet, hogy méltatlan vagyok rá, de Isten meghallgatott. Magam sem értem, miért nincs soha pénzem, holott évtizedek óta kereskedem. Mindig van kifizetetlen számlám. Persze követelésem is van, ide nézzen: ez az ötezer dollár hónapok óta esedékes. Ez mégiscsak valami, nem? – Nem, fabatkát sem ér, mert sosem leszek képes behajtani. Ez egy kódís halászfalu tartozása, ezekből lehetetlen egyetlen centet is kipréselni. Erre hát ne számíton. Megloptam magát.

Ezalatt egy kisablaknál lerótták a tartozást

AXEL Megértem a lelkiállapotát, de ne essen túlzásba. Az összeg számomra nem volt életbe vágó.

MORRISON Nem tudok préselni. Maga tud?

AXEL Még sose próbáltam, de azt hiszem, idegenkednék tőle.

MORRISON No látja. – Mondja, nem volna kedve, készítése... tudom, kissé hirtelen éri az ajánlat: Szamburánon, ismeri, a Kerekiszigeten, jelentős szénmezőkre bukkantam. Kifejtésük páratlan lehetőség... nem osztozna velem az erre irányuló kereskedelmi vállalkozásban?

AXEL Miért is ne? Pillanatnyilag nincs egyéb elkötelezettségem. A dolog, mint minden, ami fellendülést hozhat, rokonszenves. Elfogadom az ajánlatát.

MORRISON Nem kétkedik, nem kérdez, egyszerűen rááll? Válasza, bizalma boldoggá tesz. Boldogabbá, mint a kölcsön, amit adott. A szokatlan nagylelkűség és bizalom... erre valami ünnepit kéne inni...

Üveget bontanak, kicsit énekelnek

Ugye megkérhetem: tartsa teljes titokban egyezségünket!

AXEL De mennyire! Egyéb se hiányzik, mint hogy olyan ember hírébe kerüljek, akinek kölcsönözni való pénze van.

KONRAD *(aki szabadon közlekedik a játék során)* Bármilyen egyezségre ráálltam volna – mesélte nekem később a Svéd –, csakhogy ennek az érzelmes, hálatelt jelenetnek véget vessek.

HANG És ezután, hogy társak lettek, beköltözött Morrison hájójára...

STÓGER FOGADÓS *(megjelenik)* ...kosztra-kvartélyra! Nekem se kutyám, se macskám ez a Svéd, de elképesztő, ahogyan rácsimpaszkodott szegény Morrisonra. Az utolsó csepp vérét is kiszívja! Vigyázzanak ezzel a két lábon járó pióccával! Mindenkit óvok!

MORRISON Drága barátom, keservesen és lassan haladunk. Csak Európában lehet elintézni, hogy az ügy lendületbe jöjjon. Áthajózom Angliába...

AXEL Nem tudom, jól teszi-e... ami meg akar valósulni, az úgysis megvalósul.

MORRISON Maga szerint. Ám a való életben, amelytől ön, úgymond, idegenkedik... cselekvésre van szükség.

KONRAD Morrison Londonban ügyködött, de levélben egyre azt panasolta, hogy London komor és sötét. Mintha az ember feje és válla örökké egy nedves jutazsákba volna bújtatva. Lement Sussexbe, a rokonaihoz, ott csúnyán megfázott, és megdőbbsent családja körében rendkívül hamar meghalt. A szénvállalkozás viszont – éppen az ő közbenjárása nyomán – tető alá került.

AXEL Ószintén gyászolom őt, bár önző módon aggódom is: engem fognak okolni a haláláért.

KONRAD Nem hinném. Az ittenieket alig érdeklik a hazatérők. Európába menni a mi szemünkben szinte olyan végleges, mint a mennyekbe költözni.

AXEL Attól tartok, téved. A hasonló ügyek... oly sokféleképpen értelmezhetők...

STÓGER *(már az előző két replika alatt beszél)* Először kifacsar, mint egy citromot, azután hazaküld meghalni. Tudta, hogy Morrisonnak gyenge a tüdeje... tudta, de nem érdekelte...

1. VENDÉG Minket sem érdekel a rossz dumád, Stóger. – Látták az Európában kibocsátott tájékoztatókat? Mulatságosak. Vastag vonalak indulnak ki a Kerekiszigetről a világ minden tája felé. Mintha az lenne a keleti félteke központja...

2. VENDÉG A társaságok reklámemberei... hogy mit össze nem fantáziálnak!

1. VENDÉG A Svédből direktor lett, és ide-oda rohangál a szigetvilágban. Úgy ugrál fel a postahajókra, mintha villanyosok volnának. Lázasan szervez, mindenütt ott van... én mondom: csuda!

STÓGER Nekem ugyan nem hint szénport a szemembe! Egy ilyen mihaszna puhány mint igazgató... ugyan menjenek már! Majd észreveszik, mire jut!

KONRAD Mi volt ez? A bárgyú elfogultság látnokká tette Stóger? Vagy csak ostobán ragaszkodott egy előítéletéhez? A hasonló ragaszkodás néha, a legmeghökkenőbb módon, az egész világgal szemben diadalmaskodik. A Trópusi Kőszénbánya tőkéje elfogyott, a társaság csődbe ment. A Svéd újra láthatatlanná vált. Kitört a bűvös körből? Vagy meghalt? Kedveltem őt. Csakhogy valakit kedvelni nem elég ahhoz, hogy tartós érdeklődést mutassunk iránta. A gyűlölet képesebb rá.

Vendégek, a kasszában Stógerné

STÓGER Jó estét uraim! A felszolgálat rendben? Igen? – Mit szólnak? A maguk próféta fogadása! Ugye megmondta? Virágzó vállalkozás? A fenét, csód! Csődike! Bankrott! Azért kíváncsi lennék, mit csinál? Vízbe ölte magát? Alig hiszem. Vízben nem döglik meg a pióca.

1. VENDÉG Tán adós maradt egy-két pohárka árával, hogy mindig leprázod?

STÓGER Ilyen kicsinyesnek ismersz? Nem vagyok az. Azt hal-
lom, még mindig Szaburánon van. Mindenki odébbállt,
mérnökök, tisztviselők, kulik... de ő ott maradt. Találkozt
vele, Konrad kapitány? Mit zabál ott egy ilyen finom úr?

*Közben összeáll és játszani kezd a női zenekar. Édes szalonzene szól.
Egy idő után szünet, a zenekar tagjai szétszélednek, a vendégek aszta-
lához ülnek*

1. jelenet

LENA (*hegedűs*) Engedjen el, megőrült? Azonnal eresszen el!

STÓGER (*összebeszéd*) Ne... ellenkezz... most végre... bejössz
velem... te... te...

LENA Nem, nem... sikitok, ha nem enged el...

STÓGER Akinek senki se hinne... az nem hülye sikitani! Még
mennyit imádkozzam neked? Gyere! Egyetlen elfogadható
okát add, amiért...

LENA Nem elég elfogadható ok, hogy maga nem kell nekem?

STÓGER Mit tudsz te arról, mi kell neked, mi nem? Még alig
éltél. Neked egy tapasztalt, erős férfi kell, aki meg tud védeni!
Olyan oltalmazni való vagy, mint a fészkből pottyant kis-
madár!

LENA Saját magától oltalmazzon, érti? Nem bírom az izzadt
tenyerét a derekamon... és a „pottyánást” alig éltem túl.

STÓGER Tudod, mekkorám van, milyen piszokul értek a szere-
lemhez? Sokszorosan meg tudom adni, ami egy nőnek dukál.
Még a fonnyadt feleségemet is úgy megkefélem, hogy sikol-
tozik bele. Hadd röpítelek a csillagokig!

LENA Nem kívánok repülni, és különösen magával nem. Utá-
lom a szagát, a kitartását... nincs egyetlen porcikám, amelyik
vonzódna magához... édes, jó Istenem, segíts már olyan sza-
vakat találnom, amelyeket végre megért...

STÓGER Én várhatok. Még egy hónapig nálam muzsikáltok.
A búcsú óráján pedig nem engedlek el! A vénasszonyt elkül-
döm Európába, a rokonaihoz, úgyszólván árt neki az itteni klíma!
Eladom a fogadót, egy másik szigeten új életet kezdünk. Gye-
rekeink lesznek! Soha többé nem kell ilyen nyomorúságos
zenekarban cincogtatnod a hegedűt...

LENA Ragyogó kilátások, pompás terv. Kár, hogy nélkülem csi-
nálta.

STÓGER Neked is jó volna. A szemed rebbenésén látom, hogy
még nem kefélték meg rendesen. Ezt a kezemet csókolná...
ezt fogod csókolni!

LENA Hát még az Isten se tud nekem sügni? Talán mert nincs
arra szó, hogy maga milyen végtelenül undorító! Eresszen!

A zenekar összegyűlt, kicsit magyaros számba kezd

2. jelenet

*A Svéd belép, leül, hallgatja a zenét, rendel. A zongoristáné a zeneszám
végén konzumálni küldi a lányokat*

AXEL (*felpattan, és Lenához lép*) Bocsásson meg, jól láttam? Ez a
förtelmes néember belesípelt magába, ugye? Odalépett ma-
gához, és durván belesípelt a karjába...

LENA És ha csakugyan így lett volna? Fölháborítaná?

AXEL Igen, fölháborítana.

LENA És mit tenne fölháborodásában?

AXEL Legnagyobb sajnálatomra, nem tudom. Tehetnék valamit?

Mit kíván, mit tegyek? Általában kicsit idegenkedem a tettek-
től, de parancsoljon velem.

LENA Parancsoljak? Ki maga?

AXEL Egy átutazó. Pár napra szálltam meg itt a fogadóban. Zene
szólt, lejöttem... és most fel vagyok háborodva.

LENA Tudja, mit? Ne avatkozzék bele.

AXEL Óhajlja, hogy távozzam?

LENA Ezt nem mondtam. – Az a nő azért csípett belém, mert
nem elég hamar jöttem le ide. Tudja, le kell jönnünk a vendé-
gek közé, kicsit ösztönöznünk kell a fogyasztást.

AXEL Nos, ha már lejött... akár le is ülhetnénk. (*Rendelne*)

LENA Mi nem ihatunk, amíg a műsor tart.

AXEL Csodálatos a hangja, tudja-e?

LENA Nem én. Igazán szép?

AXEL Énekel is, vagy csak hegedül?

LENA Talán gyerekkoromban volt utoljára okom énekelni.

AXEL Bámulatosan kifejező hang... magában foglalja a szenve-
dés, a derű és valami rejtélyes bátorság minden árnyalatát.

LENA Miért mosolyog mindig beszéd közben?

AXEL Sajátlagos, egyéni modorosságom. Riasztja?

LENA Vagy van, vagy nincs az a rejtélyes bátorságom... nem ri-
aszt. Csak szembeötlök. Nem sok kellemes emberrel találkoztam
életemben.

AXEL Hogyan keveredett ebbe a bandába?

LENA Balszerencsésen.

AXEL Igen, persze. – Nem tudna valahogy védekezni?

LENA Szünet vége, vissza kell mennem. – Hasztalan védekez-
nék. Túl sokan vannak ellenem.

KONRAD (*mialatt a zene újra rákezd*) Így kezdődött. Hogy miért
végződött úgy, ahogyan végződött? A Svéd első pillanattól
nem volt közömbös, nem is a lány, hanem a lány sorsa iránt.
S egyáltalán: ez a felbukkanása Szurabájában arra vallott,
hogy a világtól való elzárkózása nem teljes. Márpedig a tel-
jesség hiánya mindig bajokhoz vezet.

3. jelenet

LENA (*együtt ülnek a Svédvel*) Jóformán az utcán nőttem fel.
Apám kis színházak zenekarában muzsikált. Anya faképnél
hagyott minket, amikor még kicsi voltam. Vacak albéretek
szállásadónői gondoztak, szíveségből. Sohasem éheztem,
nem jártam rongyokban, de ha van fogalma a reménytelen
szegénységről... Apa hegedülni tanított. Mikor anya az eszébe
jutott, mindig leitta magát. Sosem értettem, miért olyan nehéz
elfelejteni azt, aki rosszat tesz velünk. Egy orfeumban előadás
közben apa nagy robajjal a földre zuhant. Szélütés érte. Egy
otthonba került, ahol gyógyíthatatlan betegeket gondoznak.
Akkor csapódtam ehhez a trupphoz. Most itt vagyok, és a
kutyát sem érdekelné, ha első adandó alkalommal vízbe ölném
magam...

AXEL Valami jobb megoldást kéne találni... ha nem tart vissza-
tasztónak...

LENA Számomra egyik férfi sem az, aki nem erre a rémséges
fogadásra hasonlít...

AXEL Szünet nélkül szorongatja...

LENA Igen... de most talán könnyebb lesz távol tartanom. Még
sose volt barátom. Kedvességgel már találkoztam... de a maga
udvariassága... soha még hasonlót nem tapasztaltam. –
Mondja, hol is vagyunk mi most?

AXEL Földrajzi értelemben... Nos, a hely neve: Szurabaja.

LENA És merre van ez? Hagyja, nem érdekes. Még egy hónapig itt vagyok, aztán másutt. A zenekart a gőzösről mindig a fogadóba viszik. Ott mindaddig zár alatt tartanak, míg el nem jön a napja, hogy egy másik gőzösrre szálljunk.

AXEL És ha elmennénk a brit konzulhoz?

LENA Konzul? Miféle madár az? Mit tehet az?

AXEL Rábíráhatnánk, hogy szállíttassa haza magát...

LENA És otthon mit csinálnék? Hegedüljek udvarról udvarra járva? Ne a konzullal takarózzon, maga tegyen valamit! Nem én szólítottam meg, igaz? Nem én kezdtem. Ugye maga jött oda hozzám, maga szólított meg, ahogy ott álltam. Mit akart azzal mondani, hogy parancsoljak magával? Miért kezdett velem beszélni? Nem érdekel, miért, csak tegyen valamit!

AXEL Nem vagyok elég gazdag ahhoz, hogy kiváltsam, ha ez egyáltalán lehetséges volna. Azt azonban megtehetem, hogy ellopom magát.

LENA Ellop, és talán még meg is szeret... szeressen! Nem tud szeretni?

AXEL De igen... csak a szerelemtől idegenkedem kissé. Most kicsit elképedten mosolyog... de ez nagyon fontos, igyekezzék mosolyogni.

Lena mosolyogva megy vissza a zenekarhoz, amely játszani kezd

Miért hagytad magad tette csábítani, fiam? Szólna hozzám apám szelleme, ha megjelenne. Minden tett szükségképpen bajba visz. Ez a végső oka annak, amiért a világ egészében gonosznak mondható. A tények értelmes megfigyelése az egyetlen magatartás, amelynek segítségével kijátszhatod a számodra kiszabott csekélyke időt.

4. jelenet

STÓGER Mit nézel? A lábam közét lesed? Kéne? Volna eszed, mi?

STÓGERNÉ Miért ne? Időnként azért felém fordulsz... jó vagy hozzám... csak amióta... annyira fáj a hátam, megnyomkodnád?

STÓGER Mindenféle nyomkodást verj ki a fejedből. Soha többé! Eredj távolabb!

STÓGERNÉ Jó, rendben, csak ne vadulj! Én megvagyok szerelem nélkül is... csak ne vadulj.

STÓGER Egy tartalékos porosz tiszt, a von Stógerek sarja... kicsoda nőim voltak: fessek, rüsztingek! És ahányat csak akartam. És ahogy keféltünk, mind a szemembe nézett! Te mindig csukott szemmel élvezel és nyüszítve, akár egy öleb!

STÓGERNÉ (már közben) Ne... ne... Otto, kérlek... ne így... szégyellem magam.

STÓGER Úgy beszélék, ahogy nekem jólesik.

STÓGERNÉ Nem is félthetlek? Veszélyes terepre tévedtél... nagyon fog fájni!

STÓGER Hol volt a szemem, hol az eszem, mi bírhatott rá, hogy hozzád láncoljam magam?

STÓGERNÉ A feltétlen alázat és engedelem... méltányoltad, kedvelted bennem.

STÓGER Honnan szeded? Kitől hallottad?

STÓGERNÉ Tóled... igen, még a hangod is hallom, ahogy mondod. Én tudtam, ki vagy, és mennyit érsz, az kötött hozzám... de minden rendbe jön, mihelyt ez a malacbanda odébbáll... csak őrizd meg addig a méltóságodat...

STÓGER És szutyongassalak aztán téged életfogytiglan?

STÓGERNÉ Nem kell! Csak durvulj kevesebbet. Úgyis én halok meg előbb, akkor szabad leszel...

STÓGER ...de én most, egy percen belül akarom a szabadságot!

STÓGERNÉ Ha az Esthajnalcsillagot lehozod, akkor sem kellesz annak a lánynak...

STÓGER Csak reméld! Szeszéyeskedik, kelleti magát, cicázik... de el fogom kapni. És ahelyett, hogy keserítesz, inkább segítenél...

STÓGERNÉ Nem, arra ne számíts... nem tartom nektek a gyertyát... de nem is kerül rá sor! A lány számodra elérhetetlen!

STÓGER (lökdösi) Milyen ócska vagy! Biztatás helyett keserítesz! El akarsz riasztani tőle, mert magadnak kívánod a görbe Franzot... aki már arra se mozdul, ha csábtáncot járnál...

STÓGERNÉ Hát az én bűnöm, hogy megöregedtem?

STÓGER Ki másé? Istentől kérjem talán számon? Igazán a lány fülébe súghatnád, micsoda férfi vagyok én...

STÓGERNÉ Már az sem érne semmit. A halacska más vizek fele úszik...

STÓGER Miféle vizekről beszélsz? Itt körös-körül minden csupa tenger... és szerelem. Elment mellettem az élet, de én elkapom a frakkját, és kisajtolom belőle, ami még jár nekem...

5. jelenet

KONRAD (az esti zenélés vége felé) Ez a kaland nagyobb hidegvért követelt a Svédétől, nem is a végrehajtás nehézsége, mint inkább a jellege miatt, mint bármilyen más veszély, amivel életében valaha szembenézett. Ott állt az éjszakában, és azon töprengett: nem csak a tulajdon embersége az, ami az ismeretlen lány sorsában meghatja?

Lena meglepi a magányos Svédet

AXEL Nyugodjon meg, nyugodjon meg, minden rendbe jön.

LENA Tudtam, első pillanattól tudtam, hogy minden rendbe jön, ha maga úgy akarja. Azt persze nem tudtam, komolyan gondolja-e, amikor azt mondja, „parancsoljon velem”... mert maga mindig úgy beszél, mintha mulatna az embereken. Meg olyan furán beszél... olyan... olyan szövevényesen. Sose fogja megbánni! Húszéves se vagyok, és tudom, hogy nem vagyok éppen rút... már zaklattak és gyötörtek... nem tudom, mi eszi őket. Mi a baj? Valami rossz futott át magán, mert elengedett. Más férfiak karjában lát, azért?

AXEL Talán, lehet. Nekem mindez... még szoknom kell.

LENA Nem az én hibám. Rájuk se néztem! Miért, magára ránéztem? Feleljen! Maga kezdte, nem én! Az a vadállat, ugye, nem nyugtalanítja? Most már egyedül is szembeszállok velem, mert tudom, hogy magának számítok. Egy lány mindig készen áll a harcra, csak amikor senkit és semmit nem érez maga mögött... egy ilyen zenekari lánynál nincsen kiszolgáltatottabb. Most már ne hagyjon cserben. Mit csinálnék akkor? Megölni nem merném magam, de ha elhagy, azzal rosszabbat tenne velem, mintha megölné. Maga, ugye, egyedül él?

AXEL Igen, és mindig is úgy életem.

LENA Nem fogom megzavarni a magányát! Mikor odajött hozzám, és alaposan végignéztet, már akkor is ezt a félelmet láttam a pillantásában.

AXEL Igazán alaposan megnéztem?

LENA Aha.

AXEL És ezt latolgattam?
 LENA Mint mindig, ha félt valakit közel engedni magához.
 AXEL Korához képest... e meglátások, azt mondhatnám, meglepően pontosak.
 LENA Soha nem leszek útjában. Tudom, hogy nem vagyok az a fajta lány, akinek a férfiak csak úgy hátat fordítanak. Észrevehette, ha nem olyan vak, mint a többi. Bocsásson meg! Hát persze hogy nem olyan. Magához hasonlóval még az életben nem beszéltem. Hát nem szeret? Kár. Minden egyszerűbb lenne. Lát valakit?
 AXEL Egy nő osont el arra...
 LENA A fogadósné. Nincs nyugalma, mert látja, hogy mi folyik körülötte...
 AXEL És nem lesz ebből baj, hogy a fogadósné együtt látott...?
 LENA Ó biztosan nem árul el. Sőt. Segíteni fog nekünk. Számára ez az egyetlen megoldás. Elég eszes ahhoz, hogy tudja...
 AXEL Ennyi eszes ember egy rakáson... mi sül ki ebből?

Első csókjuk Lenával

Most már megmondhatná a nevét.
 LENA Almának hívnak, de ez buta név. Magdalena is vagyok, az meg hosszú. Legyek magának Lena, vagy hívjon, ahogy akar. Adjon nekem nevet.
 AXEL Lena. Ezt adom. Tetszik. Illik. Lena.
 LENA Tudom, hogy nincs bennem semmi különös, de azt azért tudom, hogyan kell egy férfi mellett kitartani. Apám mellett megtanultam. Most már, hogy nem lehetek hasznára... de erről a dolgról nem szeretek beszélni. Miről tudok majd veled beszélni?
 AXEL Könnyű dolgod lesz. Mondj bármit, nekem a hangod is elég.
 LENA A hangom kedvéért bármilyen számárságot megbocsátasz? E kedvezménnyel élni fogok! Miért mondtad nekem a minap, hogy mosolyogjak?
 AXEL Mert azt tekintve, amire készülünk, a mosoly a legjobb álarc.
 LENA Hosszú idő után akkor először mosolyogtam szívből... és most is... mit szólsz?
 AXEL Nagyon kedvesen műveled. Úgyszólván elbűvölsz.
 LENA Ha el vagy tőlem bűvölve, az jó... de még jobb lenne, ha szeretni tudnál...
 AXEL Én is megsúgnám neked a nevem *(Megteszi)*
 LENA Ez egy svéd név? Axel. Axel. Úgy hangzik, mint a fejsze-csapás. Sokkal kedvesebb vagy a nevednél.

6. jelenet

STÓGER Parancsol?
 KONRAD Innék egy csésze forró teát. A barátomat keresem.
 STÓGER Ki a barátja?
 KONRAD Az, akit általában Svédnek hívunk. Itt van találkánk.
 STÓGER Ne várja. Ide biztosan nem jön. Soha többé.
 KONRAD Csak nem érte valami baj? Nem mondaná el, mit tud róla?

Stóger szó nélkül távozik

(Az idevágó plakátot nézi) Ezek a hölgyek... itt lépnek fel?
 STÓGERNÉ Nemrég mentek el. Két hónapon át minden este játszottak.
 KONRAD Biztosan jól, vagy nem? Értem. Szóval nem voltak valami híresek. Az ilyen zenekarok gyakran csapni valók. A pla-

kátból ítélve olaszok lehetek...
 STÓGERNÉ Nem, hanem csehek, románok, magyarok... még egy angol lány is volt közöttük.
 KONRAD Egy valóban fiatal lány? Ritkaság. Az ilyen bandákban a tagok ritkán mai csirkék.
 STÓGERNÉ Ó nagyon fiatal volt.
 KONRAD Innen hova mentek?
 STÓGERNÉ Ó nem ment velük. Megszökött.
 KONRAD Mi a csoda? És ki szöktette meg?
 STÓGERNÉ A barátja, akit keres.
 KONRAD Ezt nem mondhatja komolyan.
 STÓGERNÉ Pedig ő volt, elhiheti.
 KONRAD És magával vitte a lányt arra a pusztuló szigetre?
 STÓGERNÉ Járt arrafelé az utóbbi időben?
 KONRAD Mindig arra hajókézom.
 STÓGERNÉ És látni ott valakit?
 KONRAD Nem. Senkit. Egy lelket se.
 STÓGERNÉ És megszólaltatja a hajósípót?
 KONRAD Már csak tapintatból sem. Ha szüksége van rám, ő jelzi.
 STÓGERNÉ Hát akkor miért olyan biztos abban, hogy ott vannak?
 KONRAD Mert nem lehetnek másutt, gondolja át...
 STÓGERNÉ Egyébként van itt magának egy üzenet.
 KONRAD *(olvassa a lopva adott cédulát)* „Előre nem látott körülmény arra kényszerít, hogy a megbeszélte idő előtt távozzam. Elnézést kérek a látszólagos udvariasságért.” – Ez rávall. Asszonyom, ön, aki olyan tartózkodó – bocsásson meg –, hogyan keveredett az ügybe?
 STÓGERNÉ Úgy, hogy én segítettem őket a szökésben. Összekaptam a lány holmiját, kendőmbé kötöttem, és a hátsó ablakon kidobtam a kertbe. Otto előbb-utóbb keresni fogja azt a kendőt... és ha kikombinálja, mire kellett... akkor nekem végem.
 STÓGER *(visszatér)* Megint diskurálsz? A felszolgálással törődnél!
 KONRAD Ha nem hajlandó többet mondani a barátom távollétéről, másutt kell érdeklődnöm.
 STÓGER Hát csak érdeklődjön arról a rohadt gazemberről... arról az aljas féregéről... ein ganz gemeiner Schweinehund!
 KONRAD Miért dühöng rá ennyire? Nem a kasszájával szökött meg.
 STÓGER Uraságod gúnyolódni méltóztat? Ne jöjjön ide többé. Soha többé!
 KONRAD Jó. Jó. Ki fogom bírni a vizezett ginje nélkül. *(Elmegy)*
 STÓGER Mindent elmondtál neki? Hát persze. Tudja, és mulat rajtam. Nem, nem a kasszámmal szökött el, hanem egy kis kurvával, aki nekem senkim és semmim. Ha megnyerte, hadd vigye! Persze úgy nyerte meg, hogy leitatta és megbaszta a hátsó kertben! Látszott a fűvön a fejük nyoma. Ez a világ rendje! A kurvákat megbasszák... bennünket meg a kikerülhetetlen domb tövében a vénség és enyészet vár.
 STÓGERNÉ Otto... én annyira... de annyira... édes fiacskám!
 STÓGER És a fogadóm jó híre is oda. Ahonnan a másodhegedűst megszöktetik, oda többé nem jön zenekar. Ott többé nem szól zene!

7. jelenet

MR. DODD Ön Mr. Stóger, a fogadós?
 STÓGER Szolgálatára: Otto Hellmuth Joachim von Stóger.
 MR. DODD *(Albertre)* A titkárom. A mellettem lévő szobában kell laknia.
 STÓGER Semmi akadály.

MR. DODD És ezzel a cimborával mi legyen? Bizonyára akad valami zug, ahol egy gyékényen elalhat.

STÓGER Persze. A szolgájuk?

MR. DODD Több. Hűségcselédünk. Kolumbiában szedtük fel. Megmentettük az életét. Aligátorvadász.

STÓGER És megmentették az aligátoroktól?

MR. DODD A csodát. Tőlem. Miután a fivérért ledurrantottam, ő került volna sorra... nem szükséges megértenie.

STÓGER Szóval Kolumbiából jönnek?

MR. DODD Igen, de már jó ideje úton vagyunk. Sok-sok helyről jövünk.

STÓGER Netán sportból utazik?

MR. DODD Mondhatjuk így is, igen. A napot kergetem.

STÓGER Ön tudta a nevem. Hallott rólam valahol?

MR. DODD Kártáztam egy alakkal Manilában, ő mondta: Stóger, a fogadós a leggonoszabb pletykás a Szigetvilágban, de a konyhája jó, és a fogadója forgalmas.

STÓGER Még idézet formájában is kikérem magamnak a hasonló minősítést. Tartalékos tiszt vagyok, porosz junkerek ivadéka...

MR. DODD Nem érdekel a családfája. És ne ugráljon. Milyen a hely?

STÓGER Hogyhogy milyen?

MR. DODD A hangulatos fogadókat kedvelem, ahol étkezéskor összeverődnek a helybeliek. Vacsora után csevegünk, iddoggalunk, olykor a kártya is előkerül. Nő ugye nincs a fogadóban?

STÓGER Nő? Miféle nő? Ez nem bordély. A nejem természetesen itt van.

MR. DODD Ha tudja, hol a helye, semmi baj.

STÓGER Átmenetileg megfordult itt egy női zenekar is, de ők már...

MR. DODD Nem viselek el nőt a közelemben. Kiakadok tőlük. Olyankor rendkívül kellemetlen vagyok.

STÓGER Elárulná a nevét?

MR. DODD Mr. James Dodd, ő pedig Albert Ukken, a titkárom.

STÓGER A tartózkodás célja? Muszáj beírnom.

MR. DODD Írja: turisták. Ennél rútabb nevekkel is illettek már minket, de nem vagyunk érzékenyek. Te is mondd meg a neved!

Marmala morog

Nem értjük. Beszélj világosabban!

Marmala újabb állati morgása

STÓGER Én még mindig nem értem.

MR. DODD Sose törje magát. Ha azt mondanám, Calibannak hívom, úgysem értené. Hát vezesse be úgy, hogy Marmala. Majd egyszer elmondom, hogyan ölttem meg a fivérért a kolumbiai vadonban. Veled is végezniem kellett volna akkor, isten csapása, te! Csak nem akarja mindezt leírni?

8. jelenet

KONRAD A Kereksziget rozzant mólója végében valamiféle rongy lengett. Arra kellett gondolnom, jeladás. Leeresztettem hát egy csónakot, és kikötöttem. Valami baj történt?

AXEL Nem, semmi. Köszönettel tartozom, amiért rendszeresen erre veszi az útját. Elnézését kell kérnem, amiért jeladáshoz folyamodtam, de bizonyára meg fogja érteni. Feltehetően hallott a történetekről. Nem a társnóm vagy az önmagam miatti aggodalom indított arra, hogy feltartóztassam – Mrs. Stóger miatt szántam rá magam.

KONRAD Beszéltem vele, s amit tudok, jórészt tőle tudom.

AXEL Az üzenetemet tehát megkapta? Jó, nagyon jó. Ez az aszszony sokkal jóval jobb, mint az ember gondolná. Itt a kendője. Nagy kellemetlensége támadna, ha alkalomadtán nem tudná felmutatni.

KONRAD Juttassam vissza hozzá?

AXEL Tisztelettel megkérem rá. Rólam most bizonyosan rémségeket beszélnek... a világ, ugye, akár a veszett kutya, megmar, valahányszor módot adunk rá. Csakhogy itt, azt hiszem, biztonságban szegülhetek szembe a sorssal.

KONRAD Úgy szegül szembe a sorssal, hogy asszonyt vesz a nyakába?

AXEL Az ő neve Lena... és társ, nem teher.

KONRAD Maga javíthatatlan romantikus. Nekem nem lett volna kurázsím ehhez. Ószintén szólva azt gondolom: az ember nem vihet egy nőt ilyen lerobbant helyre anélkül, hogy így vagy úgy meg ne adná az árát

AXEL Lehetséges. De nem volt más választásunk. Egyébiránt teljes szívemből köszönöm, hogy értékes figyelmében részesít.

KONRAD Maga most viccel?

AXEL Nem. Én mindig így beszélek. Nem vette még észre?

9. jelenet

STÓGER Meg kell szabadulnom ettől a két alaktól.

STÓGERNÉ Otto, vigyázz! Légy óvatos. A táskáik...

STÓGER Egy-két parti ellen semmi kifogásom, de ezek a haramiák kártyabarlangot csinálnak a fogadóból... mi van a táskáikkal?

STÓGERNÉ Feltűnően súlyosak.

STÓGER Amíg én szóval tartom őket, megnézhetnéd, mitől. Siess!

STÓGERNÉ Vigyázz velük. *(Elmegy)*

STÓGER Forró az éjszaka, uraim. Nem innának meg velem egy pohárával?

MR. DODD Tulajdonképpen miért ne? Szívesen.

STÓGER Ha... pusztán a tájékozódás végett közölnék: meddig szándékoznak maradni?

MR. DODD Örvendetes hírem van a maga számára. Még vagy egy hónapig kosztot-kvartélyt adhat nekünk. Tán nincs inyre, ha vendégei vannak?

STÓGER Nem értem, mi szórakozást nyújt egy viláगतuzónak a mi csendes, mondhatni, unalmas fészünk.

MR. DODD A csendnek is van varázsa. S ami az unalmat illeti, az utolsó három évben azt sem tudtuk, mi fán terem. Igaz, Albert? Most innék egyet a mi kontónkra, és ne tagadja meg senkitől a vendégszeretetét, mert az ellenkezik a hivatásával.

STÓGER Ha a kártyázás kitudódik... a helyi hatóság hátraköti a sarkunkat... nem titkolhatjuk a végsőkéig... hogy...

MR. DODD Nincs választása, fogadós. Itt vagyunk, és itt is maradunk. Ha spekulál, annak végzetes következményei lesznek, szavatolom.

ALBERT Mr. Dodd gentleman, s amit egy gentleman szavatol...

MR. DODD Az én Albertem túl nagy fontosságot tulajdonít a társadalmi rangnak. Ő, amint látja, csendesen üldögél itt, de egy pillanatig se habozna, hogy mind a négy sarkán felgyújtsa a maga takaros fogadóját.

STÓGER Gyújtogatna azért a kis pénzért, amit esténként összenyernek? Az én vendégeim szerény jövedelmű kisemberek...

MR. DODD Sajnos így van, de valamivel csak agyon kell ütni az időt.

ALBERT Az időt agyonütni nem törvénybe ütköző cselekedet.
STÓGER Igen, látom, önök roppant elszánt emberek, de az vagyok én is. Vágjanak belém kést, égessék porig az egész kócerájt, nekem már minden mindegy.

MR. DODD Ugyan már! Nem olyan rossz üzlet ez a fogadó. Mit játssza meg magát? Egy alapjában szelíd ember, akinek még felesége is van.

STÓGER Pakolja el, és vigye magával; ingyen, bérmentve a magáé!

MR. DODD Megörült? Hogy mer ilyen förtelmes javaslattal előállni?

STÓGER Mert mindenre el vagyok szánva! Nálam elszántabb emberbe nem is ütközhettek volna...

MR. DODD Akkor még nevetségesebb, ha kacskodik. Ha magának minden mindegy, adja ide a zenepajta kulcsát, szervezzünk oda egy csöndes kis partit, szerény tétekkel. Fellenítjük az italfogyasztást. Ott nem leszünk annyira szem előtt. Albert nagyon rossz néven venné, ha megtagadná...

STÓGER (*adja a kulcsot*) Minden teketória nélkül lebökné, érzem. De nem is nagyon bánám. Mit ér az életem? Maguk már csak annyit számítanak nekem, mint rákbetegnek a nátha. De jöttek volna három hónappal ezelőtt. Más embert találtak volna itt. Ehhez mit szólnak?

MR. DODD Ehhez nem tudok mit szólni. Bár szerintem téved. Maga három hónappal ezelőtt is éppilyen volt. Az emberek többsége szelídek születik. Ha egyszer-másszor vicsorít, az egy öltést sem változtat a lényegen.

STÓGER Tudják, nemrégiben egy női zenekar fordult meg itt...

MR. DODD Már megint nőkkel traktál?

STÓGER ...egy fiatal lány is volt közöttük, hegedült. Micsoda lány volt, istenem, micsoda lány! Képes lettem volna érte meghalni és új életre kelni. S akkor egy aljas, hazug féreg megbabonázta! Nem csoda, hogy azt tehetnek velem, amit akarnak, hisz olyan lettem, mint a fa, amelyik belülről kikorhad...

MR. DODD Kíméljen meg az ótváros hasonlataitól!

STÓGER Elhagyott! Már hajlott hozzám, mikor alattomosan behálózták! Sosem hagy el, ha az a hűvös, udvarias bohóc meg nem babonázza! (*Leborul, sírás rázza*)

ALBERT Megszánjam?

MR. DODD A te vadságod, Albert, valósággal visszataszító. De most legalább tulajdon szemeddel láthatod, mit művelnek ezek a gyalázatos teremtmények a férfiemberrel. Okulj belőle!

Elmennek

STÓGERNÉ (*visszatér*) Ahogy gondoltam: fegyverek.

STÓGER Én gondoltam úgy.

STÓGERNÉ Ahogy te gondoltad, Otto.

10. jelenet

WANG Készíték el most délutáni tea.

AXEL Egy szál személyzetünk, mit szólsz?

LENA Arra a rémséges fogadóra emlékeztet, az ottani pincérekre.

AXEL Wang nem átlagkinai. Amikor itt leállt a munka, és a bányakulik örökre elhagyták a szigetet, ő elém állt, s közölte, hogy maradni akar. Miért akarnál maradni, nem értem? Hozok magamnak feleség, és maradok – felelte. És csakugyan szerzett magának asszonyt. A hegyvonulaton túli kis halászfaluból.

LENA Hát nem csak mi élünk a szigeten?

AXEL Igen is, meg nem is. A szigetet felező hegyvonulat előtt még egy átjárhatatlan torlasz is van. A falusiak emelték, mert

semmi kapcsolatot nem akartak a bányával. Wang az egyetlen, aki át tud jutni a faluba. Az ő titka, hogyan.

Wang felszolgál

LENA Miért élsz itt a szigeten? Mi neked ebben a jó, hogy még ragaszkodsz is a helyhez?

AXEL Mindig idegenkedtem a mindennapok közelharcaitól. Kerültem a vitát, a kisszerű küszködéseket. Azért kezdtem el kóborolni, hogy független szemlélő maradhassak. Sodródtam. A sikeresek sikereikbe sodródnak, én erre a szigetre, ami nem siker, de talán nem is akkora kudarcs... csak azt bizonyítja, hogy valami rejtett hiba lehet bennem. Ha a konfliktusoktól való borzadás hiba.

LENA Hadd kérdezzem meg tőled, amit szoktam: hol is vagyunk mi most?

AXEL A földgolyó egy ismert pontján. Bányakorában sok ezer körlevelet bocsátottak ki róla. A barátom foglalkozott ezzel. Nagyszabású elképzelései voltak, és erős hite.

LENA Ó az a barátod, akin segítettél, és akihez csatlakoztál...

AXEL Gyengeségből. Ó annyira hálás volt, oly ragaszkodó, fejébe vette, hogy nélkülem nem jut semmire. Nyílt ellenkezéssel csak felvéreztem volna. Beadtam a derekam. Talán csipetnyi különbség is munkált bennem. Mulatságos volt sűrőgni-forogni, ostoba szlogeneket hajtogatni a világ legprímább köszeneről. Ezért a kereskedelmi halandzsáért olyanok is tisztelni kezdtek, akik addig nem vettek semmibe. Azt hittem, a barátom ért a szénhez, aztán kiderült, hogy nem, semmit... kész komédia volt. Persze így is lojális maradtam. Legjobb képességeim szerint játszottam vesztésig a játszmat. Morrison szelleme nem kell hogy kísértsen.

LENA Azt mondtad: Morrison? Ó volt ez a barátod?

AXEL Ó. Igen. Mi a baj?

LENA Úgy hallottam... meggyilkolták őt. Ott a fogadóban beszéltek. Valami bárót emlegettek...

AXEL És most attól tartasz, egy gyilkoshoz kötötted az életed?

LENA Ha megtetted, biztosan volt rá okod. Szerencsétlen véletlen is lehetett... én képtelen lennék fölöttem ítélni.

AXEL Mégis azt gondolod: nem zörög a haraszt, ha nem fújja a szél. És egész beledermedtél egy kőszá, buta rágalomba.

LENA Egy pillanatra, nem tagadom, megriadtam... de megkönnyebbülten hallom, hogy – mint mondod – csak rágalom...

AXEL Mondd csak, követtél volna akkor is, ha tudod, hogy akit gyilkosnak minősítenek ott a fogadóban... az én vagyok?

LENA Igen, bizonyára. Addig kerestem volna, míg találok a számodra mentséget.

AXEL Csupán szemszög kérdése volna, mi és hogyan igaz? Figyelj, kíméltem Morrison érzékenységét, még az esztelenségét is tiszteltben tartottam. Igen, az esztelenségét, amelynek roncsai itt hevernek körülöttünk. Belementem a játékba, mint ahogy valaki egy gyerekkel játszogat. Becsaptam, tény. Hogy ez talán rosszabb, mint ha a vérét vettem volna? Ezért elítélhetsz.

LENA Ismétlem: képtelen lennék rá...

AXEL Természetes halállal halt meg Angliában. Ó a háládatosság és a hazai éghajlat áldozata, nem az enyém.

11. jelenet

ALBERT (*kártyatrükköt gyakorol*) Jöjjön ide, jóember, és gyorsan húzzon egyet. – A kör királyt húzta. – Tízből kilencszer azt a kártyát húzzák, amelyiket én akarom.

STÓGER Szeret kártyázni, látom.

ALBERT Szenvedélyesen. Hajón tanultam ki, ott számtalan alkalom adódik. Tengerésznek neveltek. Első tiszta voltam, mikor otthagytam a tengert, hogy vele tartsak.

STÓGER Hát ő is tengerész?

ALBERT Még hogy tengerész! Ebből is látszik, milyen tudatlan bugris maga. Én alulról jövök, de egyből felismerem a gentlemant. Még akkor is, ha az árokponton hentereg részegen. – A sors akarta, hogy ugyanarra a bérelt jachtra kerüljünk...

STÓGER Miféle jacht volt, és mire ment ki a játék?

ALBERT Kincsvadászatra indultunk. Ő az utolsó pillanatban csapódott hozzánk. Viszont az első pillanatban kiszúrt, és én is őt.

STÓGER Otthagyni a biztos, jól fizető állást egy ilyenfajta életért...

ALBERT Én egy gentlemant szolgállok. Ő nem munkaadóm, aki úgy adja a fizetést, mintha csontot lökne a kutyanak. Aki a munkáját eladja, önmagát adja el. Napjaink meg vannak számlálva, s van mégis olyan rab lélek, aki valamennyit eladja. Ki tud megfizetni az életemért? Frász a munkába, majd csontért fogok pitzni.

STÓGER Elég szokatlan gondolkodás.

ALBERT Én is szokatlan vagyok. Most például békésen üldögélek magával, mintha barátok lennének. Ez így van rendjén. De azért nem vagyok a barátja. Maga nekem nem érdekes. Maga nekem sem több, sem kevesebb, mint ez a légy itt. Csak annyi. Hogy agyonütöm magát, vagy megkímélem, részletkérdés, nekem tökmindegy. Megkínál azzal az édes francia sziruppal?

STÓGER Jó... igen... persze.

ALBERT Lehorgonyozva ringatóztunk a Mexikói-öbölben. Másnap délelőtt kezdődött volna a kincskeresés. Már mindenki korán lefeküdt. Akkor odajön hozzám, és azt mondja: „Már összepakoltam, ideje, hogy lelépjünk, Albert.” Akkor szólított először a keresztnevemen. „Ez a kincskeresés emeletes baromság, nekem csak arra jó ez az egész út, hogy eltűnjek. Tegyel egy csónakot a vízre, és csald a fedélzetre a kapitányt. Tartsad itt mindenáron, míg vissza nem jövök.” – Én dobbanatok kettőt, már hallom is a kapitányt: „Valami baj van, Ukken?” „Mintha egy kenut látnék arrafelé, bár lehet, hogy csak egy úszó farönk.” Ha a kapitány akkor azt mondja: „Hülyeség, semmi sincs ott, minek zavartál?” – agyonvágom, és a tengerbe csúsztatom. De véletlenül épp arra úszott egy farönk. Apróságokon múlik olykor az élet. A főnök közben feljött, bólogatott, mikor a kapitány azt mondta: „De jó, hogy nem kenu. Kellemetlen lenne, ha fölfedeznének minket! Jó éjt!” Megúsztta. Nekünk pedig sürgősen indulnunk kellett. Tudja-e, miért?

STÓGER Fogalmam sincs.

ALBERT Mert a hajókassza ott lapult a főnök bő köpenye alatt.

STÓGER Azt akarja mondani, hogy mindez valóban megtörtént?

ALBERT Nem! Én ezt csak úgy kitalálom, hogy elszórakoztassam ezen a forró délutánon.

STÓGER Szükségem volna a szobáikra. Bolond voltam, hogy hallgattam magukra...

ALBERT Maga állandó jelleggel bolond, mit ugrál?

STÓGER Nem voltam magamnál, hogy belementem. Említettem is, hogy...

ALBERT Tudom, valami nőügy... magasról teszek rá.

STÓGER Ha a rendőrség szagot kap, magukat egykettőre kiszuppolják...

ALBERT Nem hülye maga a rendőrséghez fordulni.

STÓGER Nem is. Ahhoz már túl mélyen belemásztam.

ALBERT Ez a nőügy láthatóan az agyára ment. Higgye el, okosabb, ha barátságban búcsúzik el tőlünk.

STÓGER Hát nem lehet magukat kitudni innen? A fogadóm jó híre... tönkretesznek! Miért ragaszkodnak ehhez a döglött helyhez?

ALBERT Az igaz, hogy életemben nem láttam ilyen kókadt társaságot. Nem örül, ha nyer, nem őrvjng, ha veszít. Mihelyt a tizenegyet elüti, megy aludni, gyatra népség. Faszariak.

STÓGER És ha én olyasvalaki nyomára vezetném magukat, aki alaposan megszédte magát – és most egy félreeső szigeten őrzi a zsákmányát?

ALBERT Miért nem húzott vele haza?

STÓGER Hát maga miért nem húz haza? Pedig biztos volna mivel...

ALBERT Rettentő okosnak képzelem magát, mi?

STÓGER Hát, ha tudni akarja: az illető épp útban volt hazafelé.

ALBERT Nem csak a saját szórakoztatására traktál a hülye tippjével?

STÓGER Tudja, ki a Svéd? Nem hallott még arról a piszok csatorlóról? Itt szállt meg nálam, nem érti? És két egymás utáni napon ment el a helyi főirodára. Minek megy valaki két egymás utáni napon egy bánya főirodájára? Szabad a gazda?

ALBERT Félek, itt az idő, hogy betörjem azt a locsogó pofáját.

STÓGER Ki megy el két egymás utáni napon egy főirodára azért, hogy az időjárásról trécseljen?

ALBERT Szabad a gazda, vagy pofán lesz baszva.

STÓGER Első nap lezáratta a számláját, a másodikon felvette minden pénzét, amit a vállalatnál keresett. Bérek, készletek – gondolja meg, mi vagyton ment át egy bányaigazgató kezén!

ALBERT Haza készült, azt mondja. Fölvette a pénzt. Miért csinált mégis hátraarcot, és rohad most azon a rohadt szigeten?

STÓGER Mért kell még dumálnom is róla, mikor így is majd beledöglöm?

ALBERT Akkora szépség volt a bige?

STÓGER Ha látta volna... ha látta volna...

ALBERT Szóval ez a mi Svédünk, akit maga nem nagyon komál, odalopta a nőcit a rejtkehelyére? A mézeshetek... sok-sok kefézés. Persze hogy fáj. – Rá tudnám venni a főnököt, ha nő nem volna a dologban. Nem tudom az okát, de ő soha semmibe nem kezd, amiben nő van.

STÓGER Ugyan mit tehet egy szál nő?

ALBERT Lärmát üt, visítozik. Irtóra útban tud lenni. Ezt magam is rühellem, de a főnöknel többről van szó...

STÓGER Ez szintiszta butaság...

ALBERT Már megint kritizál egy gentlemant, maga tapló? Utálok itt rohadni. A maga szopott gombóc képét bámulni nap-hosszat... de ezt nem tudom beetetni a főnökkel.

STÓGER Kár. Nagy kár. Baromian sajnálom.

ALBERT Nohát! Életemben nem láttam még ilyen bosszúálló pofát. Ha volna módja, a pestist is odaküldené a szigetre...

STÓGER Nem, nem... a lánynak nem kívánok semmi rosszat!

ALBERT Nézzen a tükörbe! Maga már félig belehülyült ebbe a históriába. És még azt ugatja, hogy a nők ártalmatlanok. Ember! Ez a nőci tutira a kukacok közé juttatja, ha nem felejt el expressz!

STÓGER Képtelen vagyok rá. Folyton folyvást látom... érzem az illatát...

ALBERT Maga szerint sok szajrét dajkál ott?

STÓGER Felmérhetetlenül sokat. Esküszöm.

ALBERT Még sose hazudtam a főnöknek, és most se fogok.

Egyszerűen hallgatók a lányról. A zsákmánnyal a markában majd mindent megemészt és megbocsát.
STÓGER Ebben az évszakban nincsenek komoly viharok. Van egy könnyen manőverezhető, jó csónakom. Ellátom magukat mindennel. Ötven óra az út északkeletnek. A sziget szomszédságában izgága tűzhányó, nappal hatalmas füstoszlop, éjjel égitől égő tűzfény. Nem lehet elhibázni.

II. RÉSZ

1. jelenet

WANG Bálka ott kinn.
AXEL Micsoda? Nem értem.
WANG Bálka... csónak!
AXEL Azt mondod, csónak sodródik a vízen?
WANG Nem. Evez.
AXEL Valami bennszülött lesz az...
WANG Nem. Fehél embel. Hálom.
AXEL Az nem lehet. *(Távcsőbe néz)* De, igazad van. Különös. Gondolod, ide tartanak?
WANG Gondolok. Igen.
AXEL Nem várok látogatókat. – Ne igen mozduljunk. Ha lakatlannak látszik a hely, talán odébbállnak.

Wang el, Lena be

Pokoli ma a hőség.
LENA Engem semmilyen hőség nem vesz le egyik könnyen a lábamról.
AXEL Csak ne olyan hevesen... azért nem vagy trópusi madár.
LENA Te sem itt születted.
AXEL Igaz, de egy férfinak, állítólag, mindent ki kell bírnia.
LENA Gyakran egy nőnek is. – Hova lett Wang?
AXEL Eltűnik, felbukkan. Teát főz. Virágot, de zöldséget is kerétesz. Sosem tudhatod, mit gondol, mit érez... kedvelem őt. – Tudod, min gondolkodtam?
LENA Nem. Min gondolkodtál?
AXEL Azon töprengtem, mikor jössz ki hozzám.
LENA Legalább rám gondoltál. Tudod, néha azt hiszem, ha nem gondolnál rám többé, talán nem is volnék a világon.
AXEL Nem szívesen nézed innen fentről a tengert?
LENA Sehonnan sem nézem szívesen. Szédülök tőle. Túl magányos és félelmetes.
AXEL Bárcsak sose okolnál ezért a magányért és félelemért.
LENA Veled nem érzem magányosnak magam, csak ha egyedül kell veled szembenéznem. Ez a roppant víz és fény. Az özőn-vízre emlékeztet.
AXEL Félnél egy özőn víztől? Sajnálád a világot?
LENA Csak azokat, akik boldogan éltek.
AXEL Éppen azokat nem kéne sajnálnod.
LENA Hogyan fogjuk itt kibírni, szerelmem?
AXEL Csak azzal törődj, ami van. Ne foglalkozz a jövővel.
LENA No és mi az, ami van? Jó vagy hozzám, gyengéd, talán örülsz is, hogy itt vagyok...
AXEL ...de? Mit akarnál?
LENA Azt, hogy szeress. Engem. Azért, amilyen vagyok.
AXEL Még sose szerettem asszonyt, gondolatban sem, álmomban sem. Bocsásd hát meg, ha félszegen viselkedem, ha nem találok

kellő szavakat, ha még a hallgatásom is semmitmondó. *(Csók)*
WANG *(be)* Egy kísértet, egy macska meg egy majom.
AXEL Gyorsan menj be!
LENA Látogatók? Akkor miért...
AXEL Kérlek, mozdulj. Itt nem jelenthet jót a váratlan látogató.

Lena el, Wang egy darabig részt vesz a jelenetben

2. jelenet

AXEL *(a bevánszorgókhoz)* Mi a baj? Megsebesültek?
ALBERT Inni adjon, ember, vizet!

Wang segítségével isznak

(Leüti Marmalát) Nem tudsz várni, te állat? *(Mr. Doddhoz)* Bocsánat, uram. Csaknem ön elé tolokodtam. Támaszkodjon rám. Harminc órája egy csepp víz nélkül. Már a harmatot nyaltuk le a csónak pereméről...
AXEL Hogy kerültek ekkora bajba? Ön mégis vérzik. Róla nem is szólva. Nagyon megütötte.
ALBERT Vele nem kell törődni. Ebcsont beforr. Úgy éreztem, még a szívem is összezsugorodik. A főnök már-már tengervizet ivott, alig bírtam visszafogni. Utolsó erőnkkel másztunk fel ide. Nem hallotta a kiáltásomat?
AXEL Semmit sem hallottam.
ALBERT Tökszáraz volt a torkom. A szomjúság elreszeli a hangot. Ha maga nem segít – elpatkolunk. Mintha az életet kordyolta volna, nem igaz, uram?
MR. DODD A társam... titkárom, furcsa fickó. Attól tartok, nem a legkedvezőbb színben mutatkoztunk be. Furcsa, de hasznos az olyan ember számára, aki – mint jómagam – folyton úton van. Még ha vannak is gyenge pontjai.
AXEL Hát az ökle meg a szíve... biztosan nem gyöngé.
MR. DODD Vérmérsékleti különbségeink... olyan meglepőek?
AXEL Érkezésük akkora meglepetés, hogy kisebb dolgokon már nem is tudok meglepődni.
ALBERT Csodálatos szerencse! Fehér ember egy lakatlannak látszó szigeten! Már a végét jártuk, mikor a vulkán füstjét észrevettem.
MR. DODD Az ön jelenlétéből arra következtessünk, hogy itt fehér emberek élnek?
AXEL Csak éltek, régebben, amíg szénfejtés folyt.
ALBERT Nagy csodatévő a víz! De azért nem érzem magam olyan frissnek, mint az első kordy után gondoltam...
MR. DODD Fecsegni még bőven ráérünk! Most, engedelmével, pihennénk, ha...
AXEL A lakásomat sajnos nem tudom önökkel megosztani, de számos elhagyott bungaló áll üresen... volt irodánkban még valami bútort is találnak...
ALBERT Fogd a holmit, és gyerünk. Mozdulj már, barom! – Sajnálom, de vele így kell beszélni.

Elmennek

3. jelenet

LENA *(be)* Kik a látogatóink?
AXEL Egy kísértet, egy macska meg egy ősmajom. Semmiképp se mutakozz előttük! – Wang elment?
LENA Nem. Rohant.

AXEL Az nála a züllés jele. Tjedtnek látszott?
 LENA Ijesztőek?
 AXEL Nem. Csak az elrohanás okát akartam...
 LENA Szóval nem ijesztőek, csak különösek?
 AXEL Most, hogy nem látom őket, szinte el sem hiszem, hogy léteznek.
 LENA És én? Én létezem a számodra?
 AXEL Micsoda kérdés! Te nekem teljes és gyönyörű valódban létezel.
 LENA Csúfolódás, szóvirág. Ha meghalnék, bizonyára emlékezniél nálam... De jobb szeretnék már előbb létezni a számodra... hisz most is lefoglal valami más... keresel valamit?
 AXEL Mindvégig itt voltál Wanggal?
 LENA Emlékezetem szerint igen.
 AXEL Nem hallottad kotorászni?
 LENA Tudod, milyen nesztelenül mozog. Jött, letette a lámpát, és elrohant. Mit keresel?
 AXEL Ebben a fiókban volt. Most nincs itt. Hinni sem tudom. Biztos vagy benne, hogy...
 LENA Semmi máshoz nem nyúltam ebben a házban, csak amit te adtál nekem!
 AXEL Olyasmit tagadsz, amit én nem állítottam. Szolgai gestus. Ne kérdezz több ilyen!
 LENA Ne haragudj. Miért nem mondd meg, mit keresel? Nem bízol bennem?
 AXEL De bízom, a végsőkig bízom... több ilyen se kérdezz!
 LENA Pénzed hiányzik?
 AXEL Persze van pénz is az íróasztal fiókjában. Ebben a bal oldaliban. Pár dollár, be se zárom. Még Wang is tudja, de ő nem tolvaj. Ne valami becses dologra gondolj!
 LENA Ha nem én voltam, akkor csak Wang lehetett. Szólj rá, hogy adja vissza!
 AXEL Legjobban tennéd, ha lefeküdnél. Én még elszívok egy szivart.
 LENA Fegyver! Amit keresel, és ami eltűnt. És nem „különösek”, hanem ijesztőek, és te meg akarsz védeni, holott lefegyvereztek...
 AXEL Sose kívántam még fegyverhez nyúlni. A nézetkülönbségek, amelyekért az emberek megölik egymást, utólag kiszűrűek és szárnalmasak. Sosem fogtam fegyvert senkire. Sosem törődtem különösebben azzal, hogy életben maradjak. De most már nem vagyok egyedül.
 LENA Nem is hiszed, mennyire nem. – Siess majd hozzám. (El)

4. jelenet

MR. DODD (akit Albert fölír) Mi az? Történt valami? Miért nem hagysz pihenni?
 ALBERT Mert az az alak sem pihen.
 MR. DODD Ezért csapsz ekkora hűhót? Eszeden vagy?
 ALBERT Odanézzen, paráználkodik a szivarja. Töri valamiben a fejét.
 MR. DODD És hátha csak a foga fáj? Mindenből akkora hűhót csapsz.
 ALBERT Mindig rühelltem a kudarcot. Egyrészt kellemetlenek a következmények... másrészt az önbecsülésnek is árt...
 MR. DODD Azért zavartál fel, hogy rólad beszéljünk?
 ALBERT Nem, uram, a világról sem. Mit mondhatnék magamról olyat, amit ön már rég ne tudna? Inkább arról az emberről beszéljünk...
 MR. DODD Gondolod, máris gyanút fogott?

ALBERT Mi másért törné a fejét éj idején?
 MR. DODD Tán rossz a lelkiismerete.
 ALBERT Ne tréfáljon velem, uram. A lelkiismeretet még sose látta senki. Inkább az lehet, hogy bejedit. Félti a szajrét.
 MR. DODD És mi van, ha az a barom fogadós szaftos hazugságokkal traktált, és ez valójában csak egy szegény ördög?
 ALBERT Tisztára kizárt. A szénbuliból meggazdagodott. Biztos.
 MR. DODD Teljesen egyedül van itt? Elhiggyem?
 ALBERT Igen, jóformán.
 MR. DODD Én is láttam a kínait. Órá gondolsz?
 ALBERT A fejembe lát, uram. Éppen őrajta spekulálok.
 MR. DODD Időpocsékolás. A kínaiak kifürkészhetetlenek.
 ALBERT De mit oszt vagy szoroz egy szál kínai? A svéd meg kifürkészhető.
 MR. DODD Azt ne gondold, hogy ijedős nyulacska, és hipnotizálni tudom.
 ALBERT Nem gondolom, habár az ön szemében, többször tapasztaltam, csodás erő lakik.
 MR. DODD A türelmem csodás, hogy téged elvisellek, noha folyton abajgatsz!
 ALBERT Bocsássa meg, de az ügy speciális volta megkívánja...
 MR. DODD Félek, nagyon is speciális. Most, hogy közelebbről látom, egyre kevésbé vagyok elragadtatva. Van ennek valamije?
 ALBERT A bőséges szajré majd meggyőzi.
 MR. DODD Ha ugyan megtaláljuk. – Miért nem adott a tágas bungalójában szállást?
 ALBERT Talán ott van eldugva, amit keresünk...
 MR. DODD Alig hiszem. Az ilyen faház ripsz-ropsz leég, és mindent megzabál a tűz...
 ALBERT Akkor viszont valahol kint... talán az erdőn ásta el.
 MR. DODD El tudnád képzelni, amint két ásóval felkapirgáljuk az egész nyomorult szigetet? Mondom én neked: ez egyszer mellényúltál.
 ALBERT Bízom a mindenkori szerencsénkben, uram. Hiszen még a földanya is a pártunkat fogta. Ha az a hülye tűzhányó nem böffent akkora füstöt, elsodródunk valahova a francba...
 MR. DODD Meg az is, hogy nem kérdezte a jöttünk célját... mindenki tudakolná, ő meg úgy tesz, mint akit nem érdekel...
 ALBERT Azért marad fenn szivarozva, mert nem érdekli...
 MR. DODD És hátha ő is figyel most bennünket, és őt ez a fény nyugtalanítja?
 ALBERT A magyarázat egyszerű. Azért gyújtottunk világosságot, mert ön nincs jól. Gyengélkednie kéne most valameddig, míg én egy kicsit körülszágalszom...
 MR. DODD Nem rossz ötlet.
 ALBERT Egy svéd bárót éppúgy meg lehet késelni, mint bárki mást... csak előbb tudni kell, hova rejtette a himi-humit... tudja mit, uram? Rá kéne venni egy kis kártyázásra. Veszíthet is valamicskét.
 MR. DODD Nem fog beindulni. Higgadt fajta.
 ALBERT És olyasvalaki, aki a legváratlanabb pillanatban ágakodni kezd. Megriad – de nem fut el! Ágaskodik!
 MR. DODD Erről egy a véleményünk.
 ALBERT Ennek örülök, uram. Egyvalami azonban aggaszt...
 MR. DODD Csak egyvalami?
 ALBERT Úgy értem, ez az egy minden másnál jobban.
 MR. DODD Kibököd végre?
 ALBERT Van, uram, önnek időnként az a spleenje... mikor semmi sem érdekli, csak nézi a plafont, és képtelenség fölírni...
 MR. DODD Méretes számár vagy, ha nem látod, milyen jól szórakozom.

ALBERT Az ember nem láthat bele egy gentleman fejébe... de válasza megnyugtat, uram.

MR. DODD Eloltod azt a lámpát, és hagysz végre aludni?

ALBERT Igen, uram, tiszta fejre van szüksége, megértem. Én hamar lyukat ütnek az oldalába, kiengednék valamicskét a higadtságából, de belátom: ezt a muzsikát lassúbb ütemben kell játszani...

5. jelenet

ALBERT *(a reggeli fényben a másik bungaló felé oson)* Nem nekem való ez a hason csúszás... de persze észnél kell maradni. Ennyi könyve van? Minek? Iskolát akar alapítani?

Albert megpillantja a lenge öltözetű Lenát, amint egy túllfüggöny mögött fészülködik. Megrohanja. Közelharc, erős dulakodás, lábak dobaja. Wang nem alaptalanul szerelmi csatározásnak értelmezi a dolgot, melyben a nő is kedvét leli. Kihátrál a jelenetből. Lenának sikerül Albert torkát megragadnia, s végül le tudja őt rúgni magáról. Szemtől szembe, testközelben, állati módra lihegnek

(A torkát tapogatja) Magának acélból vannak az ujjai... jesszusom, micsoda erő! No jól van, nem akarom bántani. Már lecsillapodtam. Becsszóra. Nem magyarázkodom. Tudja, hogy van ez... de látom, magával nem lehet így. Ugye nem csap lármat, amiért rám jött az öt perc?

LENA Kiáltottam?

ALBERT Jesszusom, maga aztán egy csudanő. Még majd összebarátkozunk. Nem sikoltozott, nem szalad el, nem is fél tőlem.

LENA Mit akar... Mit keres itt?

ALBERT A zsákmányt, amit a maga bárója összekapart s eldugott.

LENA Kitől hallott erről?

ALBERT Az a ganajtúró Stöger fogadás, ő adta a tippet. Meg akar fizetni mindkettőjüknek. Magába tisztára belebetegedett. Mindenét belerakná a két kezébe, amellyikkel csaknem megfojtott. Belehibbant abba, hogy maga dobta, és egy másikhoz csapódott. Persze az, ha az egyik nem kell, még nem jelenti, hogy a másik nagyon kell. Ez a svéd vagy mi a legjobb barátját is átvágta. Maga túl jó neki. Van fogalma, mi várja mellette? Muzsikuskány! Mi meg kell hogy értsük egymást. Egy a bölcsőnk, egy a gyökerünk. Kilöktek minket ebbe a nyomorult, álszent világba, hát sózzunk a pofájába. Ha már egyszer rohad, rohadjon meg még jobban! Hol a szajré?

LENA Hogy mi hol van?

ALBERT A javak, amiket a báró összeharácsolt. Itt vannak a házban?

LENA Nem kizárt.

ALBERT Meg kéne róla győződni. Ő megbízik magában?

LENA Nem teljesen.

ALBERT Álszent dög. Afféle szelídke ember, igaz?

LENA Ezt maga tudja eldönteni.

ALBERT Mintha maga is hajtana a jackpotra...

LENA Némiképpen.

ALBERT A báró milyen céllövő?

LENA Nem rossz.

ALBERT Az én főnököm egy Tell Vili. Én nem vagyok annyira jó, de ezzel *(Lábszarához szíjazott kését mutatja)* gyors vagyok, akár egy kobra. És olyan nesztelenül mozgok, egy veréb farkára is

tudnék sót hinteni. – Nincs valami külön bejáratú sejtése a szajré helyéről?

LENA Azt azért nem állítanám.

ALBERT Remek! Remek lány. Amint a pontos rejtekhelyet tudjuk, elintézem őt. Már alig bírom ki, hogy föl ne slicceljem...

LENA Igen, maga olyan.

ALBERT Milyen?

LENA Aki nehezen bírja.

ALBERT Ne sirassa. Mint nő, tudhatja, mi vár magára. A nőket mindig megunják. Pláne így összezárva. – Ne várja be! Fogjon össze velünk, és megkapja a részét...

AXEL *(külső hang)* Engem vársz, Wang? Beszélni akarsz velem?

WANG Szedtem világot. Sok világot.

AXEL Az asszonyod felkelt már?

WANG Kelt fel, igen, kelt.

ALBERT Ha nem tűnök el, lelő, mint egy kutyát. Most kell végeznem vele.

LENA Ne... hisz a rejtekhely... amíg azt... erre! *(Menekülési utat mutat)*

ALBERT Istennő vagy, csókolom a szíved! *(Menekül, egyik gyékénypapucsát elveszíti)*

AXEL Lena, bejöhettek?

LENA *(a papucs miatt)* Még egy pillanat... fészülködöm... *(Albert után dobja a papucsot)* ettől persze bejöhetsz.

AXEL Jól van, Wang, hozhatod a kávé. *(Belép)*

LENA Nem fontam be a hajam, nem akartalak tovább várakoztatni.

AXEL Milyen feldúlt vagy. És fölvérezted a karod.

LENA Ez a mindenféle hajtű... észre se vettem.

AXEL Megápoljuk... aztán egy kicsit visszafekhetsz.

LENA Ahogy akarod, drágám. – Kora reggel mintha eltűntél volna mellőlem. Hol voltál? Náluk?

AXEL Igen. Majd, ha fölébredsz, mindent elmondok.

6. jelenet

WANG Most megyek el.

AXEL Elhagysz?

WANG Nem tetszik. Hálom embel. Nem tehetek.

AXEL Hisz te megszoktad a fehér embereket. Jól ismered őket.

WANG Igen, ismelek őket. Nagyon ismelek őket. Dajákok ország, ahol fákon élnek embelek... Ők jobban tetszik.

AXEL Megijedtél tőlük?

WANG Nem megijedek. Nem tetszik. Vagyok nagyon beteg.

AXEL Most nem vagy rendes. Mondasz csúnya hazugság. A revolveremet is elvetted.

WANG Nem van nálam. Tessék megnéz.

AXEL Egy szóval sem mondtam, hogy nálad van, de a revolver eltűnt.

WANG Semmi revolver nem tudok... nem tetszik.

AXEL Jó, ezt már hallottam.

WANG Ketten... lossz szellemmel... az is nem tetszik.

AXEL Miféle rossz szellem... és mi az, hogy „ketten”?

WANG Ha tudná, nem tetszene. Látok, ami van. Most megyek el.

AXEL Ha szükségem volna rád... beszélne kéne veled...

WANG Jössz te ütelzálás. Tűzöl bele longy.

AXEL Amit csinálsz... ugye tudod, hogy nem szép?

WANG Mi szép? Fű, fa, világok szép... ég is nagyon szép. Többi nem tetszik. *(Elmegy)*

7. jelenet

LENA Nem tudok újra elaludni. Ha elmondanád... náluk mi volt?

AXEL Jó, persze... de talán jobb, ha előbb... szóval Wang itt hagyott bennünket.

LENA Végérvényesen?

AXEL Igen, valahogy úgy... de a végső szót azért nem mondta ki.

LENA Váratlan ért?

AXEL Nem egészen. Ő úgy döntött: inkább mi ketten, mint ő és esetleg a falu. Ehhez joga volt... bár... no mindegy. A végén arra a függönyre mutatva értésemre adta, hogy téged különös veszély fenyeget... vagy fenyegetett...

LENA Miből gondolod?

AXEL Egy szóból, a gesztusaiból. „Ketten” – azt mondta – vala-kik „ketten”...

LENA Azt is jelenthette, hogy mi ketten magunkra maradtunk.

AXEL Vagy azt, hogy neki is van asszonya, akit meg akar védeni.

LENA Rejtélyes. – Mondd, milyenek?

AXEL A főnök magas sovány, az a fajta, akit a társaság úriembernek nevez. „Gondolom, szeretné tudni, ki vagyok?” – kezdte. „Magára bízom, hogy megmondja-e” – válaszoltam. Mire ő: „Az vagyok, aki vagyok. Kítaszítottak a magam társadalmi köréből, mert képtelen voltam az elfogadott szabályokhoz alkalmazkodni. Afféle lázadó vagyok, aki ide-oda kóborol.” Aztán arról beszélt, hogy mi ketten voltaképp azonos célokat követünk, de ő nyiltabban és egyszerűbben tör a célra. „Mi legyen az a cél?” Megkerülte a kérdést. Amikor a monológját befejezte, hosszú, kísérteties nevetésre fakadt. Nem nevettem vele.

LENA Nem akartál alakoskodni.

AXEL Nem azért, mintha akkora jellem volnék, hanem azért, mert nem láttam értelmét.

LENA Semmi hasonlót ne tégy. Nem akarom, hogy... például megalázkodj. Miattam tennéd, és utólag talán meg is gyűlölnél érte.

AXEL Szóval hagytam, hadd kacagja ki magát egyedül. Egész teste rázkódott. Akár egy vidám csontváz a lepedő alatt... amit azért húzott magára, hogy eltakarja a jobb kezében tartott pisztolyt. Nem akartam abban a hitben hagyni, hogy csak úgy jámboran tudomásul veszem az ittlétét. Így hát azt mondtam: semmi közöm a dolgaihoz, de kíváncsi volnék, hogy föld körüli vándorlásait mikor szándékozik folytatni. Arra kért, vegyem figyelembe az állapotát. Gyengélkedést mímel, de szerintem bármelyik pillanatban kész lenne talpra ugrani. Már-már indultam, amikor eszembe jutott, figyelmeztetem őket – addigra a macskaléptű titkár is beosont –, hogy nem vállalok felelősséget Wangért.

LENA Ez okos sugallat volt... hadd nyugtalanodjanak ők is.

AXEL „Azt akarja mondani, hogy a kinézere megpattant? – kérdezte a titkár, aki legjobban egy jaguárra emlékeztet. – Mi ennek a magyarázata?” „A kínaiak tetteinek mindig egyszerű és határozott oka van – feleltem –, de ezt az okot nem könnyű kideríteni.” Akkor valami jelet kaphatott a főnökétől, mert a jaguárpofa azt javasolta: ő meg a szolgáljuk velem jön, és segít Wangot hidegre tenni. „Nem kívánom a szolgálmat hidegre tenni – mondtam –, de fegyver van nála, és rossz szemmel nézi önöket. Ezt ő maga mondta.” Bármilyen furcsa, de pont az igazat nem hitték el. „A legkevesebb, hogy odakölcsonözük önnek a szolgálkat. Nagyon ügyes, pótolni fogja a kinézert, aki miattunk hagyta el önt.” Tiltakoztam, de már minden eldőlt. Esztelen diplomáciámmal sikerült nyakunkra hozni ezt

a masztodont. „Most nyomban átküldjük – hallok a titkárt –, mindnyájunknak megfőz, nem is hiszi, milyen kiváló szakács.” Aztán elkérték tőlem a raktárkulcsot. Odaadtam. „Remélem nincs kifogása, ha én önnél eszem, a főnök vacsoráját meg ideküldjük?”

LENA Mintha már hallanám is, ahogyan fát aprít. Serénykedik. Látom is... valódi szörnypofa.

AXEL A másik kettőt is láthatod. Ott állnak, levegőznek. A külvilág követői. Ha volna fegyverem, le tudnám löni őket? Alig hiszem. Van bennem valami buta csökevény, az gátol a legvégtetesebb cselekvésben.

LENA Én hoztalak veszélybe. Miattam történik az egész. Ha engedek annak a pöfeteg alaknak, csak én haltam volna bele... tehát vacsoravendéget várunk? Ha ezek itt lebzselnek a ház körül, nincs értelme, hogy tovább rejtőzzem. – Mondd, csak ugyan nincs valami elrejtett kincsöd?

AXEL Mihelyt téged megpillantanak, nem lesz többé.

Lena megsókolja a kezét

8. jelenet

MARMALA (*megpillantja a távozó Lenát és Svédet*) Nó... nó... blanca nó! Gazda... nó, két szem... nó... blanca...

ALBERT Persze hogy láttad. Nélküled is tudjuk, hogy van itt egy nő. Végezd a dolgod, és fogd a pofád. Állat. – Az erdőbe mentek?

MARMALA Aaa.... Aaa.... Errrdő...

MR. DODD Mi van az erdőben?

ALBERT Semmi különös, főnök. Fő a vacsora, megy minden, mint a karikacsapás. – Megborotválkozom.

MR. DODD De fel vagy dobva! Mitől ez a virágos jókedv?

ALBERT Nyomon vagyok, szimatot kaptam. Ma este vacsora után átcsalom magához. Közben megkeresem, és megtalálom... érti?

MR. DODD Csak azt nem, mit látsz majd odaát a sötétben.

ALBERT Hátha nem is lesz olyan sötét?

MR. DODD Felfényesíted a holdat, vagy mi a szösz? Nehogy a hevességeddel mindent elcsesszél...

ALBERT (*dalol*) Gazdagok leszünk... pénzszagot érez a nózim! Ékszer, arany, mind, mind a miénk lesz!

MR. DODD Hacsak ki nem fog rajtunk.

ALBERT A kinézer – hanta, ne nyugtalanítsa! Abból egy szó sem igaz.

MR. DODD Kezdesz nekem túlságosan beindulni. Inkább azon törnéd a fejed, mi célja volt ezzel a mesével. Ha ugyan mese. Mi van, ha a kínai ellopta a pénzt, és ő azért nem akarja, hogy közösen üldözzük, mert ő akarja elkapni?

ALBERT Akkor minek beszélt róla egyáltalán?

MR. DODD Nyugtalanítani akart... tudom én... valami finesz...

ALBERT A kinézer nem tudhatta, hol a pénz.

MR. DODD Hátha rábukkant.

ALBERT Aligha. Ennyi pénzt alaposan eldug az ember. Pláne, ha egy kínai van a közelben. Én találok meg, senki más.

MR. DODD Csak zsongítsd magad. Nekem az egész bűzlik. Ne füttyöréssz! Nem vagy az erdőben. Illetve szinte ott vagy, és mégse füttyölj, mert utálok. Csakugyan épp rajtam volt a spleen mikor belerángattál. Nem használtam az agyam. A tiédben nem lehet megbízni, amilyen forrófejű vagy.

ALBERT Nem maga mondta mindig, hogy tőkére van szüksé-

günk? Egy szarrágó hollandust vagy portugált csak úgy lehet megkopsztani, ha engedjük, hogy előbb egy csomó dohányt elnyerjen tőlünk. Idehoztam, igen, ahol a tőke a kezünk ügyében hever... és akkor bánt! Minek bánt? Újabban sokat bánt!

MR. DODD Nincs inyemre a viselkedésed. Valahogy túl jól szórakozol.

ALBERT Remek formában vagyok, de ez csak nem baj?!

MR. DODD Tulajdonképpen én sem unatkozom. Sőt! Ez az ember a legjobb társaságban forgott. Olyan a modora, akár valami lordnak. Úgy beszél, mint egy gügye báró. Épp a hasonlók golyóztak ki maguk közül...

ALBERT No látja? Élvezetesen alakul minden!

MR. DODD Nem hogy vadulni kezdesz vele, amikor még...

ALBERT Volt már példa rá, hogy én elrontsam a szórakozását?

MR. DODD Az erdőben füttyölj, hallod? Mi van veled, hogy ennyit füttyörészel, mikor tudod, hogy utálom?

ALBERT Akkor én most megyek az erdőbe füttyölni, uram. Nem tudok parancsolni a – mint ön mondta – virágos jókedvűnek. *(El)*

9. jelenet

LENA Már nem jön.

AXEL De igen. Amint a jelet észrevette, itt lesz.

LENA Visszaszerzed tőle a pisztolyt, remélem.

AXEL No, már jön is... látod.

LENA Jól megvárakoztatott.

WANG Maladni, ahol van. Mit akal?

AXEL Tudom, hogy tudsz maláj nyelv. Beszéljünk velem úgy.

WANG Maladjon, ahol van. Nem jöhet át. A banditák üldöznék.

AXEL Ha volna a veszély nagy... és próbálnám meg mégis?

WANG A saját pisztolyával lőném le. Nem keveredek harcba azokkal a barbárokkal. Én felelek a falu biztonságáért. Csak asszonyok és gyerekek vannak otthon. A férfiak kint járnak a tengeren. És nekik se volna kedvük harcolni. Fehérek ellen biztosan nem.

AXEL Így félni... csak három ember... nem ostobaság?

WANG Én ilyen ostoba vagyok. Ha bölcs volnék, kereskedő volnék Szingapúrban, egy nagy cég főnöke, nem pedig bányász-kuliból lett háziszolga.

AXEL Jó, engem nem... de asszonyomat, ha kérem... őt nem tudnak, hogy van...

WANG Téved, mert nagyon is tudják. Jobban, mint kéne. Ha őt átengedném, az lenne a legrosszabb. Fölingerelemné az állatarcút.

AXEL Ő a rossz szellem... kit mondtál?

LENA Miről van szó? Csak nem akarsz elküldeni magadtól? Nem megyek sehová.

WANG Ugye te látsz? Ő sem akal. Wang tudta, hogy nem fog akal. És most menni el. Ha sötét, én nem tud célozni... lelőni muszáj, mielőtt lesz sötét.

AXEL Ez az utolsó szavad?

WANG Utolsó szót embel nem tudhat előle.

AXEL Szóval nemcsak lefegyvereztél, de teljesen el is hagysz...

WANG Nem elhagy. Figyel. De nem idejön. – Most is követik. *(Eltűnik)*

LENA Tehetsz velem, amit akarsz, de nem küldhetsz el.

AXEL Miért emlegette Wang az állatarcút... veled kapcsolatban?

LENA Nem tudom. Kérdezted volna tőle. – Valaki csakugyan követ.

AXEL Valószínűleg. – Elbújhatnék a bányában veled... csakhogy a támfák korhadtak, minden omladozik... ott nem lenne biztonságos.

LENA Hát a csónak? Amivel jöttek...

AXEL Kiszedték belőle az evezőket. Ott állnak a szobájuk sarkában. Ha üres csónakkal vágunk neki, rövid idő alatt elpusztít a nap és a szomjúság. És mit érne, ha az erdőben próbálnánk bujkálni?

LENA Nem gondolod, hogy az egész roppant kiszolgáltatottság... büntetés?

AXEL Ugyan miféle bűnért?

LENA Amiért így élünk együtt... meg amiért szabad akaratomból követtelek, s a lelkem mélyéből, mint mondani szokták, vágyakoztam utánad.

AXEL Látogatóink lennének hát a sértett erkölcs védelmező angyalai? Ilyen fonák tréfát nem űzhet az Ég! – Nincs valami sejtelméd arról, mi lehet a szándékuk?

LENA Mindegy, mi. Szembe kell szállni vele.

AXEL Ha tudnám, hogyan... és úgy, hogy te biztonságban légy.

LENA Szeress! Az az én biztonságom.

10. jelenet

AXEL Láss csudát: Caliban csinosan megterített.

LENA Három személyre.

AXEL Van egy, azt hiszem orosz, mondás: ha vendég jön a házba, Isten jön a házba. De mi köze Istennek az ilyen vendéghez?

LENA Istennek mindenhez köze van.

AXEL Igen, tudjuk, egy verebecske sem esik le a földre anélkül... látom, mindenre emlékszel, amit a vasárnapi iskolában tanultál...

LENA Gyerekkorom legszebb órái voltak.

AXEL Kerüld a hamis következtetéseket, drágám. Bármit is sulykoltak beléd, a verebecske Isten akaratától függetlenül is földre hull, ha leparittyázzák. – Micsoda vacak kések. Se hegyük, se szilárdságuk.

LENA Nem akadna valahol egy jobb kés?

AXEL Talán a raktárban. Ott még feszítővas is akad. Csakhogy a kulcsot odaadtam, és képzel el, amint egy feszítővassal a markomban futkosok fel s alá. – S ha, mondjuk, megszállna viking őseim szelleme, és csudálatos szerencsével forgatnám azt a vasat... tudod, mi történne? – Az terjedne el, hogy én, aki pusztá kapzsiságból halálba küldtem a legjobb barátomat, most pusztá félelemből meggyilkoltam három ártatlan hajótöröttet...

LENA Egyrészt kivonulsz a világból, másrészt túl sokat törődsz az ítéletével. Nem lehet kinn is, benn is egyszerre lenni!

AXEL *(a belépő Albertre)* Mr. Albert... öö titkár. Jól mondom?

ALBERT Szolgálatára, asszonyom. Szolgánk már említette, hogy a háznak úrnője van. Végtelenül örülök a szerencsének. Kellemes sétájuk volt?

AXEL És önnek?

ALBERT Az egész délutánt gyöngélgédő főnököm mellett töltöttem.

AXEL Pedig arra gondoltam: érdeklí a sziget... nekivág, nem törődik a veszéllyel...

ALBERT Értem. A szökött kinézerre gondol... meg hogy durrogatója is van. Engem az ilyesmi nem ijeszt. Önnek is van pisztolya.

AXEL Az más. Én nem félek magától. És nem nézem rossz szemmel az ittlétét, mint ahogy ő.

ALBERT Puha az orra, báró úr. Gentleman létére. Egyébként a kinézer nem rossz, hanem ferde szemmel néz. *(Egyedül nevet)*

Marmala behozza a vacsorát, tála

Nem szép, de roppant erős. Még a kinézernél is veszélyesebb. A főnök rám bízta... tartsam féken... kotródj, majd szólok, ha kellesz!

Marmala el

LENA Úgy beszél veled, mint egy kutyával.

ALBERT Mert az is. Az én harci kutyám. – Ugye az én főnököm is azonnal látni, hogy gentleman? Kapcsolatunk négyéves is elmúlt. Bizalmas és harmonikus. – Szívesen látná őnt ma vacsora után. Örömmel tette volna tiszteletét, de gyengéledik. – Nem ízlik az étel? Mert csak piszkálgatják.

AXEL Talán csak az étvágyunk kisebb, mint az öné.

ALBERT Örömmre szolgálna, ha felajánlhatnám magáckának ezt a királyi falatot. Ő kicsit fűszeresebben készíti a szemet, mint általában szokták... stílusosan! E szigeteket valaha fűszerszigeteknek nevezték, és se fáradságot, se véráldozatot nem kíméltek, hogy kincseit a vén, mohó Európa konyháira rabolják. – De hát én csak beszélek itt... illetve csak én beszélek. – Fontolgtatjuk, hogy hamarosan fölszedjük a sátorfánkat.

AXEL Valóban?

ALBERT Előbb-utóbb a legjobb barátoknak is el kell válniuk. S amíg barátokként válnak el – semmi baj. A főnök meg én megszoktuk, hogy állandóan úton legyünk. Báró úr, úgy sejtem, ön inkább lehorgonyozós fajta.

AXEL Magától jött rá? Gratulálok.

ALBERT Nem volt nagy kunszt. Lesír önről. Szelid és lehorgonyozós. Ez persze nem jelenti, hogy kitartó és állhatatos...

AXEL De talán hagyjunk engem.

ALBERT Ahogy kívánja. Én azt remélem, jól megértik majd egymást a főnökkel. No, laza lelki tartás és bizalom, egyikünk se harap. Illetve ő igen... de csak ha én utasítom. Azt viszont hiába mondom neki: csináld kézzel, ő nem és nem. Ugye milyen izletesen főz? Egyszerűen, de izletesen. A vadbarom.

AXEL Az étel ellen semmi kifogásom.

ALBERT És mi ellen van kifogása, ha megkérdezhetem?

AXEL Lényegtelen, ha úgyis elutaznak.

ALBERT El. Hamarosan. Mindannyian. De azért mégsem lényegtelen. Nem szeretem, ha a környékemen kifogás merül fel. – Ugye elnézik nekem, ha a szaftot kimártogatom? – Azután átkísérem a főnökhöz. Addig nem kel útra, amíg nem beszéltek.

AXEL Az emberük ellen van kifogásom.

ALBERT Embernek azért nem nevezném. Ha az volna, nem is kedvelném ennyire. – Nem szívesen látja őt a közelben?

AXEL Úgy, ahogy mondja. Az a kívánságom, hogy eltűnjön.

ALBERT Úgy hangzik, mint egy feltétel.

AXEL Felfoghatja úgy is.

ALBERT De ha eltávolítom, akkor átjön velem? – Rendben. *(Fütyönt)*

Marmala be

Lemegy a csónakhoz. Ott maradsz, amíg nem hívlak. Heverj le, vakarózz, álmodozz... képes rá, mit gondol, asszonyom?

Lena felrebben, Marmala el

LENA Az álmodozásra? Igen, azt hiszem. Mint ahogy – a magunk módján mindannyian.

ALBERT Ha tudná, mennyire igaz! Én reggel óta egyebet sem teszek... akkor mehetünk, báró úr? Magához szóltam.

AXEL Kérem, várjon még egy csöppet – odakint.

Albert meghajol, kezét csókol, kimegy

Mintha lett volna egy fekete ruhád...

LENA Jól emlékszel.

AXEL Vedd fel azonnal, mihelyt ezzel a banditával távoztam. Mi volt reggel? Mindegy. Menj ki hátul, és tűnj el az erdőben. Napkelte előtt nem tudnak rád találni. Keress egy helyet, ahonnan idelátsz. Ha négy gyertya közül hármát eloltok, s egyet újra meggyújtok, siess ide vissza, mert azt jelenti: várlak. Ha azonban nem látsz jeladást, se félelem, se kétségbeesés, se kíváncsiság, de a remény se hozzon vissza, mert én már halott leszek. Az utat már ismered, találkozz Wanggal. Ha én nem vagyok ott, azt ő rögtön megérti, és biztosan nem bánt. Maradj a falusiaknál! Konrad kapitány pontosan tizenegy nap múlva erre hajózik, adj neki valamiféle jelet. Ő egyébként is figyel, bizonyára észreveszi, és elvisz innen, megment.

LENA Értettem.

AXEL Most mit csinálsz? A fekete ruhát...

LENA Imát mondok. Mindenekelőtt.

A Svéd elmegy onnan, találkozik Alberttel

ALBERT Azt hittem, már elbujdosott.

11. jelenet

Közélgő vihar, mennydörgés, villámok

MR. DODD Mit szól, milyen füledet a levegő? Persze láttunk már olyan vihart, amelyik csak fenyegetett, aztán simán elvonult.

AXEL Az időjárásról akar csevegni velem? – Ma reggel elég rejtélyesen azt mondta: „Vagyok, aki vagyok.” Ha kicsit világosabban határozná meg önmagát...

MR. DODD Nos, én egyfelől a világ vagyok, amely látogatóba jött önhöz. Más értelemben a társadalom kitaszítottja, sőt, mondhatni, törvényen kívüli személy vagyok. Ha pedig szívesebben hall kevésbé materiális meghatározást, a végzet vagyok.

AXEL Jobb szeretném, ha közönséges haramia volna. A végzettel nem tudok nyíltan beszélni, annak irgalmára sem számíthatok.

MR. DODD Velem is beszélhet. Nem kedvelem az erőszakot, kegyetlenséget. Akárcsak ön. Olykor persze, ha nincs más lehetőség... de sosem szívesen. – Ne izegjen-mozogjon, és folyton lássam a kezét!

AXEL Nem jött még rá, hogy fegyvertelen vagyok?

MR. DODD Nem zárom ki... de az ügy számomra sokkal jelentősebb, semhogy kockáztassak. Aki olyan szabad életet él, mint ön, bizonyára megérti: mióta belépett, önre szegezem a revolverem.

AXEL Ki beszélt önnek az én életemről? Mi olyan jelentős a ketőnk ügyében? Keres valamit? Bármi legyen is az, itt mindenből csak nagyon keveset fog találni.

MR. DODD A maga helyében én is ezt mondanám. Csakhogy mi egész másként értesültünk.

AXEL Igazán érdekelné – kitől?

MR. DODD Végül is megmondhatom: a szurabajai fogadóstól. – Mi a baj?

AXEL Semmi. Csak az undor. Félrevezette önt.

MR. DODD Csak nem gondolja, hogy én tárgyaltam azzal az undormánnyal? Az értesüléseket Albert gyűjti be... és őt nem könnyű félrevezetni. – Még egy óvatlan mozdulat, és térden lövöm.

AXEL Amint a szigetre lépett, rögtön megtehetette volna...

MR. DODD Nem! Talán el se hiszi: neveltetésem, szokásaim, ifjúkorom emlékei valahogy gátolnak a hasonló durvaságban. No meg az is gátol, hogy egyelőre nem tudjuk, hol van... és magunktól esetleg rá se találunk...

AXEL Mire?

MR. DODD Ne nagyon bízzék a leleményességében. Mi rátermett banditák vagyunk, és mesterien értünk hasonló titkok kifürkészéséhez.

AXEL Csak szerencsét kívánhatok a fürkészéshez, még akkor is, ha nem tudom, mit fürkésznek...

MR. DODD Nem is sejtji? Mi az ön élete munkájának gyümölcsére pályázunk, amelyet sikeres csalásaival harácsolts össze.

AXEL Ön és hűséges titkára fáradságot nem kímélve egy üres dió feltörésével bajmólnának. Van néhány dollárom, ha muszáj – megkaphatja. De minek ehhez cirkusz? Egyebekben a bolondját járatják önnel.

MR. DODD Ne ingereljen! Albert még sohasem ült fel alaptalan meséknek...

AXEL Most igen. Szerintem ő a leghiszékenyebb bandita a földön. Mit gondol, ha volna szemernyi igazság ebben a mesében, fogadós barátunk elmondta volna önöknek? Pusztá altruizmusból?

MR. DODD Gyáva féreg az. Beijedt, és az anyját is kiadta volna, csakhogy szabaduljon tőlünk.

AXEL Bosszúból találta ki az egészet. Elvakult szenvedéllyel üldözte a lányt, aki végül hozzám kötötte sorsát...

MR. DODD Jut eszembe, igen: habogott valami zenészlánnyól, aki elhagyta... és mintha az ön neve is fölmerült volna ebben a gusztustalanságban.

AXEL Ön rég kitalálta, hogy fegyvertelen vagyok, hogy nincsen semmim... épp azt ne tudná, hogy ez a lány itt van velem?

MR. DODD Itt? Hogyhogy itt? Egy nő?! Hol? Édes Jézusom!

AXEL *(nevet)* Az egyetlen valós tény az otromba hazugságok között... épp ezt az egyet nem tudja? *(Nagyon nevet)*

MR. DODD Nem, nem tudom. Albert viszont... hagyja már abba, mit ingerel?

AXEL Számítok rá, hogy a neveltetése, úri szokásai alapján meg fogja őt kímélni...

MR. DODD Tudta! Kezdetől fogva tudta, és mégis belerángattott. Hazudozó, ravasz csatornatöltelék! Az orrom előtt borotválkozott és füttyörészett... ne tegye zsebre a kezét!

AXEL Higgye el, fegyvertelen vagyok.

MR. DODD *(motozza)* Én mondom önnek... ez micsoda?

AXEL Szivardoboz.

MR. DODD ...úriember sose kezdjen ezzel a gyülevész népességgel. Söpredék! Mind egyforma! A kloákából türemkedtek elő... jó, valóban fegyvertelen... de menjen távolabb... nem akarnám, hogy rám vesse magát.

AXEL Értse meg, részemről nem fenyegeti semmiféle veszély.

MR. DODD Akkor is! Messzebb, messzebb! – „Nyomon vagyok, főnök, szimatot kaptam!” Érzéki disznó! Mindig féltem,

hogy valami undorító nőstény befolyása alá kerül. És most a szemem láttára borotválkozott meg. Van fogalma, mit művel éppen?

AXEL Szerintem az íróasztalomat töri fel.

MR. DODD Én meg azt gondolom, hogy a baromi erejével legyűrte önagságát és...

AXEL Nem, nem... az nem lehetséges. Őt biztonságban tudom.

12. jelenet

Albert és Lena értelmetlen huzakodásban

MR. DODD Biztonságban? – Lám az egyszerű Acis, ahogy a nimfa lábát csókolgatja, útban ajkai felé... miközben Poliphe-mus fenyegető fuvolája már itt csendül a közelben.

ALBERT A szívverésem... hallod? Ma valahányszor a képed fölmerült, úgy éreztem, ez a dög szívem széjjelrugdossa a bordáimat. Miért nem szólsz hozzám?

LENA Hallgatlak.

MR. DODD Visszategezi!

AXEL Valóban.

MR. DODD Meglepi, mi?

AXEL Nem. Rég rettegek egy hasonló pillanattól, tehát sokszor elképzeltem.

MR. DODD Az összeillő alattomos sárlelkek! Csak élvezze ki a látványt, és tanuljon!

ALBERT Ha reggel én ragadlak torkon, és azt csinálom veled, amit akartam, sose tudom meg, micsoda lány vagy! De most már tudom: csodálatos. A magam módján persze én is vagyok valaki. És már nagyon elegendem van abból, hogy az uram az én ötleteimből él! Gondolom, te is idáig vagy, és szabadulni akarsz tőle, ugye, drágaságom?

MR. DODD Ez annyit tesz, hogy maga meg én reggelre halottak volnánk.

AXEL Én mintha már most is.

ALBERT Ugye már kitudtad, hol a zsákmány, amivel ellépünk innen? Csak mi ketten! Ugye már tudod?

LENA Igen, de még nem biztos, hogy ott van, ahol sejtem. És az sem biztos, hogy nincs másutt is, csak ott...

ALBERT Tudod mit? Már nem érdekel. Te vagy az én kincsem, megtaláltalak, és mindent eldobok érted. Neked férfi kell, aki parancsol, de a cipőd sarkát is eltűri a torkán. Kóborolni fogunk a világban, szabadon, hűségesen... a báród pedig hanyatt fekve, szemrebbenés nélkül bámul a napba, míg el nem rohad.

LENA Vele nem kéne sietned... Ő tudja egyedül... hát nem érted?

ALBERT Még mindig a zsákmány izgat? Micsoda társak leszünk mi ketten! Egek Ura! Mondd csak, te, aki pusztá kézzel szembe mertél szállni velem... elintéznéd őt ezzel a késsel?

LENA Mutasd csak...

ALBERT *(átadja mindig lábszárához szíjazott törkését)* Jó barát. Tökéletes az egyensúlya... érzed?

LENA És ha téged szúrnálak le vele?

ALBERT Miért tennéd? Mert reggel lerohantalak? Azt már megbocsátottad. És mi hasznod volna belőle? *(Visszaveszi a kést)* Én nem rejtegetlek majd, mint ez a rátarti, gunyoros gentleman. A büszkeségem, a társam lesz...
LENA Mindened leszek, amit csak akarsz... *(Próbálja visszaszerezni a kést)*

LENA Mindened leszek, amit csak akarsz... *(Próbálja visszaszerezni a kést)*

Albert két combja közé szorítja a lány fejét

MR. DODD Mindig csak az apáról szól a mese... hogy szerelemre kényszeríti a lányát... de a rohad, fajtalan nőtények! Még tizenhárom se voltam, mikor az anyám... így látogatott az ágyban... rendszeresen... *(Kétszer tüzel)*

ALBERT A báród... eltalált... a kés... mit akarsz?

Lena megszerezte a kést, és leszúrja

Ez... ez... nem igazság.

MR. DODD Nem a báró... én löttelek le... mit tudhat... az igazságról... egy többszörös... áruló... *(Kilövi az egész tárat)*

ALBERT *(a találatok között)* Főnök... nagyot vétettem... igaza van... megkövetem... de még annyi jót tudnék tenni... magáért... *(Összeesik)*

MR. DODD *(tára kiürült, a közeledő Lenához)* Ne... kérem, ne... tőlem nem kell tartania... báró, állítsa meg! Mondja neki, hogy mi... szinte megállapodtunk...

LENA Én kívül állok minden megállapodáson. *(Leszúrja)*

MR. DODD Buta félreértések... tömegével! Értelmes emberi lény... nem végezheti... ilyen ostobán... *(Összeesik, elnémul)*

LENA Bocsáss meg, szerelmem, de az erdőben bujkálva hogyan tudtalak volna megvédeni. Most már biztonságban vagy. Elértem, amit akartam. Ne nézz így... sosem hagytam volna, hogy ő...

AXEL Leleményes voltál, és sokat elviseltél... de a másik, szemérmesebb lényednek is megvolt a maga varázsa... mert te mindenképpen varázslatos vagy!

LENA Ne csúfolódj! Nem érdekel a szemérem. – Mi van velem?

AXEL *(felfogja a lányt, és a karjába veszi)* Golyó ért, sebet kaptál.

LENA Igen. Éreztem valamilyen ütést. Egész bűnös szívemmel

köszönöm Istennek, hogy ezt megtehettem érted. Ezt, ugye, senki más... senki más nem...

AXEL Senki. Senki más. Soha senki.

KONRAD *(belép, felemeli a Lena kezéből kiesett kést)* Ez sebezte meg?

AXEL Nem... hanem egy időn s téren túli nőnek szánt pisztolygolyó.

13. jelenet

KONRAD Valami nyugtalanság hajtott arra. Az ember megérez bizonyos dolgokat. Csak hát elkéstem. Nem sokat, de teljesen.

HANG Rögtön visszatért a hajójára?

KONRAD Nem akartam őt zavarni bánatában. Gondoltam: másnap elviszem onnan. Úgy reggel öt óra tájban arra riadtam, hogy a parton tűz van. A főbungaló és a környékén minden, de minden égett. A hőség visszakergetett, de mikor a tűz lanyhult, mindent újra szemügyre vehettem...

HANG Biztos hát benne, hogy a báró halott?

KONRAD Ó és a lány együtt. Igen. Puszta hamu. Az Égre bíztam, viselje gondját annak, amit a tűz megtisztított. A hamunak pedig gondját viseli a szél meg az eső. A kínai, akit már említettem, a csónakban lötte agyon a harmadik banditát. „Most már nincs veszély” – mondta, s indult a hegyen túlra asszonyáért. És akkor, kegyelmes uram, magam is eljöttem onnan. S többé nem is hajózom arrafelé. Nincs ott már semmi.

HANG Világos.

KONRAD Semmi az égvilágon. Semmi, semmi.

Vége